

Молодий Комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня
1939 року

№ 50 (4025)

СУБОТА

10

ГРУДНЯ
1988 р.

Ціна 8 коп.

Фото В. ГРИБА.

Болгарія: любов з першого погляду

Якщо є любов з першого погляду, то кожен, хто побуває в Болгарії вперше, неминуче звідас це прекрасне і високе почуття. Бо дійсно — хіба можна не полюбити щирий, щедрий, гостинний, добрий душею її народ. Трудолюбивий, талановитий, він полонить ваше серце всіма цими та багатьма іншими цнотами національного характеру, якому і ти навстріч розкриваєш обійми, бо зустрів брата і друга. Ось так у дружбі і братерстві йдуть пліч-о-пліч наші народи — радянський і болгарський. І ти, син одного з них, ступивши на братню землю, відразу ж відчуваєш благотворний вплив того єднання, тепло і ласку побратимів.

А ще тебе вражає неповторна краса країни, її степи і гори, пам'ятки старовини і сучасні модерні будови, вироби народних умільців, пісні, танці... Словом, ти близько до серця сприймаєш і минувшину Болгарії, і її сьогодення. І вистраждане у тривалій боротьбі народу за свою свободу, і сучасне життя — багатобарвне, колоритне. В ньому вміло сплітаються й існують залюбки поруч індустрія заводів, фабрик, аграрнопромисловий комплекс з індустрією туризму. О, багато чого цікавого можна побачити в Болгарії, а якщо з тобою ще й фотоапарат (як ось у Василя Гриба), то тут тобі й усі карти в руки.

[Закінчення на 6—7 стор.]

ІНФОРМАЦІЯ

Про біду — землетрус, який стався у Вірменії, — вже знаємо з повідомлень засобів масової інформації. Десятки тисяч потерпілих — ось тільки перші трагічні наслідки буйства природи. Як завжди в таких ситуаціях, на допомо-

чимало кировоградців виявили також бажання дати донорську кров для потерпілих.

Позавчора на звітно-виборній комсомольській конференції КІСМУ спілчани вузу вирішили перерахувати у фонд допомоги премію за друге місце у цьогорічному соціалістичному змаганні студентських будагонів — 500 карбованців. Кооператив «Скіф» на ВО «Друкмаш» перерахував 1000 карбованців у фонд допомоги і закликає інші кооперативи

Сьогодні о дванадцятій годині дня в приміщенні кировоградського міського будинку культури імені Компанійця відбудеться обласний конкурс патріотичної пісні під девізом «70 полум'яних років».

Протягом дев'яти днів в шаховому клубі заводу «Гідросила» проходив чемпіонат обласної ради ДСТ профспілок з шахів серед чоловіків. У змаганнях, які прово-

дують учасниками за-ключного святкового концерту, що відбудеться завтра.

В. БОГДАНОВА, методист обласного науково-методичного центру.

Олександр Бендюк, олександрійці брати Геннадій та Юрій Ходотови. Потім відзначилися олександрієць Сергій Лещенко та Анатолій Махно з Олександрівки.

Боротьба досягла кульмінації, коли до кінця зма-

чемпіоном обласної ради ДСТ профспілок (7 з половиною очок). На півочка менше у ветерана шахів на Кіровоградщині кандидат у майстри спорту Юрій Павлович Пігарева. На третьому місці першорозрядник з міста Олек-

МИ — ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТИ

гу вірменам прийшли на-роди інших республік.

Нині й Кіровоградщина готується зустріти потерпілих від стихійного лиха. Про це турбуються державні й громадські організації та установи. Зокрема, лікувальні заклади приймуть найближчим часом тисячу чоловік з Вірменії, у профспілкових піонертаборах і санаторіях-профілакторіях підприємств області знайдуть притулок ще 900 чоловік.

При обкомі ЛКСМ України працює штаб на чолі із секретарем обкому комсомолу Л. Єгельською по наданню допомоги тим, хто постраждав під час землетрусу. Нині створюються добровільні студентські загони, які вийдуть на місце трагедії. Першими про своє бажання здійснити це заявили студенти Кіровоградського педінституту.

До штабу вже звернулися з пропозиціями про допомогу будівельники обласного центру; укладено договір із колективом заводу «Червоний Жовтень», який виготовить для потерпілих 100 розкладних ліжок; готується до відправки 25 бідонів меду, інша продукція.

допомогти у нещасті. Збирання коштів продовжується. Добровільні пожертвування можна надіслати на рахунок 001700504 за адресою: 316050, м. Кіровоград, вул. К. Маркса, 41, обком комсомолу (з позначкою — «Для допомоги Вірменії»). Гроші можна також перерахувати у фонд ліквідації наслідків землетрусу за адресою: м. Єреван, республіканський житло-соцбанк, рахунок 700412.

Створено робочі групи при міськкомі та райкомі комсомолу, очолювані першими секретарями. Групи приймають одяг, іграшки, шкільне приладдя та інші речі для допомоги потерпілим від землетрусу. Зараз у школах проходять уроки милосердя, на яких учні висловлюють свою готовність допомогти вірменським дітям.

В обкомі комсомолу в ці дні організовано цілодобове чергування. Дзвонити можна телефонами №№ 4-95-66; 4-87-74.

Колектив редакції газети «Молодий комунар» вирішив перерахувати денний заробіток у фонд допомоги Вірменії.

дилься за швейцарською системою, взяло участь 32 чоловіки. Серед них — представники Кіровограда, Олександрії, Світловодська та районів області. П'ять учасників — кандидати в майстри спорту, решта — першорозрядники.

Краще за інших розпочав змагання світловодсь-

кий Сергій Лещенко (6 з половиною очок). Переможець здобув право захищати честь Кіровоградщини на змаганнях шахістів ДСТ профспілок республік.

На знімку: В. ЛОМОНОС (ліва) — чемпіон!

Г. РЕЗНИКОВ, головний суддя змагання.

Хвилюючись, вийшла на сцену мати одного з призvierків Зоя Никодимівна Шевченко. Що може сказати мати? Звичайно, побажати сину та його ровесникам гідно виконувати свій почесний обов'язок перед Батьківщиною, а ще — повернутись додому

НАРОДОЗНАВСТВО — ЦЕ ЩЕ Й ЦІКАВО!

Виглядали. Хвилювались. Чекали. Приїдуць чи ні?

— Ідуть, ідуть!.. Інститутським автобусом, майже у повному складі вся нафедра української літератури філологічного факультету Кіровоградського педінституту з групою студентів прибула в гості до школярів «Листопадівської восьмилітньої Новоміргородської району. Прибула. на вечорниці.

Простора хата (під нею переобладнали шкільний спортзал) сміялася вишвишаними рушниками, плетеними тинками з горшками та глечиками. Біля ряду столів, як і належить, стояли вкриті домотканними ряднами довгі лави, а на них — увесь шкільний люд, від найменших — і до тих у кого вже почали витиратися чорняві вуса. Тепер вони були не просто школярі, а справжні парубки та дівчата у вишиваних сорочках, червоних шароварах, гаптованих спідницях, чоботях, віночках, стрічках... Втім, як же інакше має бути на вечорницях?

І все ж назвати це просто вечорницями — означало б сказати не все. Бо то було справжнє свято рідної мови. Скільки завзятої енергії, широкого захоплення світилось в очах учнів! З великою повагою і шановно про мову, про її святе призначення, а також про село Листопадове та його мешканців говорили від імені почесних гостей свята кандидат фі-

лологічних наук, відповідальний секретар обласної філії Спілки письменників України В. Є. Панченко.

У залі того дня можна було чути задушену лірику Василя Симоненка, Ліни Костенко. Виконували студентками та викладачами Кіровоградського педінституту відомі українські пісні, були підняті залем і прозвучали свідченням любові й шани до рідної мови, культури, історичної спадщини. Прикрасили зустріч своїм самобутнім словом учасники Листопадівської хоралки, дуже вдалим був і номер сором'язливих семикласниць, які виконали стародавній український романс із ніжною романтичною назвою «Білі айстри».

Були тут і гуморески, і сценки з вистав, а в них — сварливі сусідки, й хитрі діди, й дурний Стецько, та й багато іншого, чим багатий український гумор. Хіба втримаєшся після всього від веселого, запального «козачка», а далі й відчайдушної «польки»? А кульмінація настала тоді, коли появились на порозі господині з макітрами та глиняними мисками і «хата» наповнилася неповторним ароматом вареників. Було вітри і дітям, і дорослим!

Втім, справа тут все-таки не у варениках, а в тому, що того дня відбувся (і дуже вдало) урок народознавства для школярів Листопа-

О. ЖОВНА, Новоміргородський район.

КОРОТКО

ОРГКОМІТЕТ «ТОВАРИСТВА БУСЛА» ПОВІДОМЛЯЄ: НА РАНОК 9 ГРУДНЯ ДО РЕДАКЦІЇ НАДІЙШЛО 9109 ПІДПИСІВ ПРОТИ ДАЛЬШОГО БУДІВНИЦТВА АТОМНИХ СТАНЦІЙ НА УКРАЇНІ. НАГАДУЄМО, ЩО ПІДПИСИ ЗБИРАТИМЕМО ДО 12 ГРУДНЯ.

СЦЕНА ЕКРАН АРЕНА

Вам знайоме мистецтво кировоградських діалектів? Ні? Тоді обов'язково завітуйте сьогодні, 10 грудня, у філармонію на концерт ансамблю «Ельфи». Початок о 17 год. 30 хв. і 19 год. 30 хв. 13 грудня зал філармонії збере тих, хто любить українське мистецтво. О 19 год. 30 хв. відбудеться концерт одного з провідних колективів республіки — Буковинського ансамблю пісні й танцю. А 14 і 15 грудня у філармонії виступатиме кінська рок-група «Кому вниз?», володар «Гран-прі» міжнародного фестивалю «Голосієво-89».

Аматори студентського театру «Резонанс» п'єсу «Кришталевий черевичок» Є. Шварца жартома називають своєю «Принцесою Турандот». Вже не одне покоління виконавців змінилося, а студентська вистава залишається все такою ж чарівною і доброю... старою-старою казкою. Хочете переконатися — завітуйте у п'ятницю 16 грудня на виставу «Кришталевий черевичок». Вона відбудеться о 19 год. 30 хв. в актовому залі педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна (старий корпус).

Чи бути в газеті колонці «НП»?

Комітет комсомолу управління внутрішніх справ Кіровоградського облвиконкому просив представників редакції «Молодого комунара» зустрітись з працівниками патрульно-постової служби УВС, і до охоронців правопорядку завітати старший кореспондент газети Н. Даниленко та позаштатний автор газети О. Косенко.

Працівники ППС висловили побажання до журналістів глибше вникати в будні міліції, цікавитись побутом молодих міліціонерів, виступати за перенесення точок по продажу спиртного з центру Кіровограда на околиці, своїми публікаціями сприяти юридичній грамотності читачів.

В обговоренні ідеї вмішувати в «Молодому комунарі» хроніку правопорушень зійшлися на тому, що це цілком можливо при умові регулярного надходження такої інформації з міліції.

На закінчення зустрічі О. Косенко прочитав свої вірші.

«ВЖЕ ЧЕКАЄМО...»

— Тепер, Боря, можеш не турбуватися — і онучі навчився намотувати, і електробриту маєш. В армії, мабуть, щоранку, будеш згадувати цей вечір, — так вітали друзі і родичі хлопця, що тільки-но зійшов зі сцени, де виграв бритву у конкурсі: хто швидше намотає онучі — вміння, погодьтесь, дуже потрібне для майбутнього солдата.

А крім цього, призвонники змагались у вмінні

швидко і вправно чистити картоплю. Найбільше учасників зібрав конкурс силачів — хто більше підніме 16-кілограмову гиру...

Вже вдалося провести райком комсомолу, відділ культури і райвиконкомат вечір. проводів в армію. Щоб уникнути заорганізованості і формалізму, шукають нові форми. Наприклад, нинішній вечір істотно відрізнявся, скажімо, від минулого: на цей раз були конкурси.

цілим і нешкодженним...

Ветерани Великої Вітчизняної війни Е. С. Дика та А. П. Кистень вручили хлопцям наказ від молоді Долинської, представники трудових колективів — подарунки. Майбутнім солдатам присвячувалась музика, вірші, а ще дарували квіти. Останні квіти на «цивілі»...

Г. НОСАЧ, другий секретар Долинського райкому ЛКСМУ.

Прийняла присягу нова група молодих працівників кировоградського слідчого ізолятора. Фото А. ПАНЧЕНКА.

«ОРЕНДА»

5 листопада цього року в «Молодому комунарі» був опублікований матеріал «Оренда? Оренда!». Повторимося: його суть — шляхом конкурсного відбору створити один або кілька орендних комплексів, які працюватимуть за новими економічними законами. Редакція береться допомогти людям, об'єднаним однією метою, укласти договори на оренду. Майбутнім орендаторам бажано мати сільськогосподарську освіту чи відповідний стаж роботи, але обов'язково — чітку програму економічного ефективного господарювання.

У газеті було надруковано талон для замовників, тобто керівників господарств і орендаторів.

До редакції почали надходити перші заповнені талони. Один з них (замовника і орендатора) ми публікуємо сьогодні. Поряд подано чистий талон, який може заповнити кожен, хто виявить бажання взяти участь у пошуку нових ефективних методів праці.

Чекаємо ваших листів. Відділ комсомольського життя та економіки.

СОЦІАЛЬНИЙ ЕКСПЕРИМЕНТ

Талон орендатора

Прізвище, ім'я, по батькові Гут Станіслав Андрійович.
Вік 50 років.
Склад сім'ї (з указанням віку та спеціальності дорослих її членів) син студент, 19 років, другий син — інженер-механік, дружина — 44 роки.
Ваша професія (якщо маєте їх кілька — перелічіть) учитель (в молодості — тракторист).
Який вид оренди і в якій галузі хотіли б взяти, на який строк? Відгородити великої рогатої худоби, свиней, догляд свинюматок, дійні корови (взагалі бажав би проявити себе в галузі тваринництва).
Ваша адреса, місце роботи: 334920, Кримська область, смт Перемийськ, вул. Майська, 34, кв. 3. (Вийду один зразу ж за викликом).

Талон орендатора

Прізвище, ім'я, по батькові _____
Вік _____
Склад сім'ї (з указанням віку та спеціальності дорослих її членів) _____
Ваша професія (якщо маєте їх кілька — перелічіть) _____
Який вид оренди і в якій галузі хотіли б взяти, на який строк? _____
Ваша адреса, місце роботи _____

Ці талони вирижте і направте на адресу редакції.

Талон замовника

Район Новомиргородський.
Село Шпакове, Бровкове, Пенькове.
Колгосп «Родина».
Прізвище, ім'я та по батькові керівника господарства Мироненко Володимир Прокопович.
В якій галузі і на який строк можете ви запропонувати оренду? В рослинництві, тваринництві, автотранспорті.
Які умови будуть створені орендаторам? Надається житло, діти забезпечуються місцями в дитячому садку. Школа восьмирічна.
Потреба господарства в кадрах (вказіть, працівників яких спеціальностей і скільки потрібно вам для постійної чи сезонної роботи): механізаторів — 15, тваринників — 20, водіїв — 10.

Талон замовника

Район _____
Село _____
Колгосп _____
Прізвище, ім'я та по батькові керівника господарства _____
В якій галузі і на який строк можете ви запропонувати оренду? _____
Які умови будуть створені орендаторам? _____
Потреба господарства в кадрах (вказіть, працівників яких спеціальностей і скільки потрібно вам для постійної чи сезонної роботи) _____

Людилиці ІГНАТІВУ, яку ви бачите на цьому знімку, директор Петрівського райбудування Л. П. Литвин характеризує як старанну і добросовісну працівницю. Дарма, що молоді у бригаді по пошитою верхнього чохла і нічного одягу знають, що справитися вона із найскладнішим фасоном. Гарний настрій підняв після одержання замовлення пальта чи плаття — найкраща її дана. Фото С. ФЕНЕНКА.

Прибудова

— Коли МЖК в нашому місті тільки-но створювався, нас запевнили, що в них буде «свій» комунізм. У перший будинок уже вселилися емігранти. І що ми маємо?

Не пам'ятаю, кому ці слова належать, лиш точно знаю, що прозвучали вони на одному з пленумів Кіровоградського міського комсомолу. Там був і голова МЖК-1 Олександр Коломацький, котрий після такою закиду на свою адресу нервово засовався на стільці. Не встав, не заперечив. Бо тоді ще, місяців три тому, не було майже нічого зроблено. Хоча робилося.

Прибудова відповідає своїй назві. Це — невеличке сіре приміщення, що скромно примостилося біля першого будинку цінні повноправних членів МЖК. Скромне не тому, що воно, оте приміщення, емігрантів. Так уже в нас житло планується. Хоча, ніде правди діти, двоповерхове членів МЖК прогавили, могли б мати й красивішу на вигляд і просторішу прибудову. І слово саме «прибудова» принижувало ті справи, в які пірили і які рухали МЖК. Коли він запрацював, вирішили назвати гучно — центром культури та дозвілля.

Нині в центрі діє відеотека. Хочеш подивитися відеофільм — приходи, дивись. За мінімальну плату. Організована відеотека з ініціативи Ігоря Рубана. Звичайно, що бажано, а особливо дітям, подивитися відеофільм, вистачає.

Більше ніж шістьдесят хлопчиків та дівчаток записалися в хореографічну студію, якою керує Галина Чайковська. Сюди приходять навчатися народним танцям хлопчики та дівчатка дошкільного та молодшого шкільного віку. Заняття проводяться по групах.

У музичній студії заняття проходять за програмою музичних шкіл. По за-

кінченні курсу студії отримують спеціальні свідоцтва. Очолоє студію І. Бородинка.

— Купили дітям, — хвалиться Ірина, — чехословацьке піаніно. Понад тисячу карбованців коштує. За зароблені кандидатами у членів МЖК гроші на будовах міста. Є в нас ще музична студія по класу гітари, яку очолює Тетяна Литвинцева.

Хто переступить поріг вечірнього дитячого садка, без перебільшення скажу, — потрапить у казковий затишок. Кімнатка, невеличка за розміром, вмістила в собі все необхідне для відпочинку малечі...

Маленька Оленка впиралася і не хотіла йти з мамою й татом у гості.

— Заведемо тебе ще раз у садочок, зачекаєш нас там? — запитала свою доньку Ірина Рубан.

Дівчинка погодилася. Так вона й стала першою відвідувачкою вечірнього дитячого садочка, в якому працюють два вихователі — Світлана Лобанова і Алла Кочегарова.

— До нас можуть приходити свої діти всі бажано, — не без гордості каже Алла Кочегарова. — Щоб було в Кіровограді щось аналогічне нашому садочку, я не знаю. Важко нашу роботу неабияким успіхом.

Емігранти вже думають організувати дитячий кооператив. Працюватиме він за принципом московського «Батьки та діти». Шість зв'язати, сконструювати можуть і дітлахи. А «щось» — це речі побутового призначення, які користуються попитом і які не так часто можна побачити на прилавках магазинів.

Працює у прибудові центр культури та дозвілля. А прибудова — врахуймо, — перина. Їх буде багато.

Ю. ДЖЕРЕЛЬНИЙ.

...БО МИ ПЕРШІ

Якось на засіданні комітету комсомолу зайшла розмова на «вічну» тему: як добитися, щоб комсомольці без примусу і нагадувань ходили на збори, чим їх зацікавити?

— Легше всього звинувачувати молодих в пасивності, — мовив один з членів комітету. — Скажу про себе: відразу після роботи поспішаю за дитиною в дитсадок, а він знаходиться майже в трьох кілометрах від дому. Причому треба швидко туди й назад змотатися, щоб встигнути вдома під розпалити — живемо в Долинській на квартирі.

Скажете, як можна порівнювати такі «дрібниці» життя з тими високими завданнями, які стоять нині перед комсомольськими організаціями? Але ж давайте будемо правдиво дивитися на речі: перш ніж говорити про вирішення завдань, треба виходити з реально існуючих умов, а вони на нашій будові поки що далеко не ідеальні для налагодження постійної і дієвої роботи.

Якщо частина комсомольців мешкає в Долинській, то решту відразу після роботи — рівно о 17.30 — чекає робочий поїзд на Кривий Ріг. І отак щодня, з роботи і на роботу, поїздом. Я, наприклад, встаю о 5-й годині ранку і повертаюся до-

дому десь о дев'ятій вечора. Це не нарікання, адже я і мої товариші знали, на що йшли, влаштовуючись на КГЗКОР. Просто хочу дещо прояснити питання: чому ж на Криворізькому гірничозбагачувальному комбінаті окислених руд, республіканській комсомольській ударній будові, як не дивно, майже не відчувається ролі комсомолу?

В перший місяць, коли мене обрали секретарем комсомольської організації енергоцеху, мимоволі згадав службу в армії, де теж був комсомольським ватажком. Тоді було набагато простіше — всі трималися гуртом, тон і робота кипіла. Але з іншого боку — де це, як не на такій великій будові, з'явиться у молоді така чудова можливість проявити себе.

Втім, думаю, що такі незвичайні умови — далеко не найопівніша причина пасивності молодих робітників.

Ще одна проблема: замість півтори поїздки триває дві з половиною години, а то й більше. До того ж дають недостатню кількість вагонів, декому доводиться стояти всю дорогу. А ви знаєте, що найбільше гурбує зараз робітників щодня перед посадкою в поїзд?

«Вгадати» вагон: деякі з них нагадують холодильні камери. На жаль, у вагонів, на відміну від людей, другої молодості немає, тож всі намагання провідників наповнити теплом вагони, що давно віджили своє, виявляються марними. Я вже не кажу про вибиті вікна у тамбурах...

Зараз ми почали займатися цим питанням, але думаємо, чи вдасться переконати долинських і криворізьких залізничників, що пасажирів робочих поїздів нічим не гірше пасажирів звичайних?

А сильні є ще сутю виробничих проблем, за які можна було б взятися нам! Впевнений, сназали б своє вагоме слово комсомольські пости якості по прийманню об'єктів у будівельників.

Вважаю необхідним залучити комітет комсомолу до розподілу квартир. Бо ситуація парадоксальна — будова все ж таки молодіжна, а комсомольська організація виявляється ніби ні при чому.

Що стосується дозвілля... Є у нас проблема, яка затягулася надовго. Маю на увазі надувний спортивний манеж. У вісімдесят шостому році Українська республіканська рада профспілок виділила комбінату цей манеж. Спочатку були труднощі з місцем його розташування — хотіли біля школи і стадіону, але це було далеко від гуртожитку. Знайшли інше місце — немає комунікацій. А манеж тим

часом лежав у Кривому Розі на складі. Коли В. Зінченко, асе-таки, добився, щоб привезти його сюди, виявилось, що загублено паспорт, проектну документацію.

Зараз нам докоряють: «комсомол за такий час не поставив манеж». Але наш комсомольський штаб домовився з німецькими спеціалістами про методичну допомогу по встановленню манежу. Комсомольці готові виходити на суботники, проте, крім нашої фізичної сили, треба, звичайно, ще й техніку. Тут ми надіємося на доброзичливу допомогу, а не на критику.

Це лише деякі кроки, з яких треба починати свою роботу новому комітету комсомолу, дирекції КГЗКОРА. Впевнений, мої товариші могли б назвати ще кілька напрямів діяльності. Але зараз діло не за новими словами — за конкретними вчинками.

Через кілька років комсомольська організація металургійного гіганту збільшиться відчутно. Дуже не хочеться, щоб і вони розпочинали з нуля, як ось ми зараз. А це вже залежить від нас. Бо ми перші.

Р. ЯВОР, електроспюсар, член комітету комсомолу дирекції гірничозбагачувального комбінату окислених руд. м. Долинська.

ЖИВІТЬСЯ

1.

— ЧОМУ люди крадуть? — начальник обласного відділу боротьби з розкраданням соціалістичної власності УВС Кіровоградського облвиконкому Віталій Іванович Корнійчук, повторивши запитання, спохмурнів. — Не можуть не взяти того, що погано лежить. У звичку перетворюються крадіжки. Розвелось в нас різних економістів-вчених — видимо-невидимо. Люди тягнуть від сосиски і літра спирту до машин з різним дефіцитним крамом, не цуруються й грошей...

— Так чому ж тягне люд, іншими словами: краде? Як з цим боротися?

— Крадуть, бо, приміром, на тому ж птахокомбінаті, он які умови праці... Заробіток низький. Хоч-не-хоч, перепродуватимуть м'ясо. Мені, чесно кажучи, шкода трудяг, — це говорить у комбінаті В. І. Корнійчука його заступник М. М. Несен.

— Ви що, — запитую я в Миколи Михайловича, — оправдовуєте злодія?

— Що вам відповісти, — задумується М. М. Несен. — Сходіть з нашими співробітниками в рейд, придивіться. Думаю, побачите не саме лише м'ясо, сховане в несподіваних місцях. Побачите, якщо захочете, різних людей: тих, які на те м'ясо майже моляться. Побачите й інших — зухвалих до нахабності постійних «несунів».

Зразу запропонували й адреси рейду — птахокомбінат (до речі, в «Молодому комунарі» 20 лютого ц. р. вже було опубліковано матеріал «Чи літають корови?» про «несунів» цього підприємства), м'ясокомбінат, молокозавод.

2.

Автобус зупинився біля прохідної птахокомбінату. В ньому — оперативна група працівників відділу боротьби з розкраданням соціалістичної власності Кіровоградського райвідділу внутрішніх справ, яку очолював Анатолій Володимирович Гаврилов.

Все спокійно. По одному прямують від прохідної після зміни робітники...

— Так, мабуть, нікого сьогодні й не затримаємо з вкраденим, — хтось коментує пізнодинне чергування.

— Такого тут за мою практику ще не було, —

переконано відрізає А. В. Гаврилов.

Десь хвилину через п'ять з прохідної вийшов чоловік. Підійшов до «Москвичка», відімкнув багажник, озирнувся і, не помітивши нічого для себе підозрілого, поклав туди вийнятий з-під куртки пакунок.

Молоді працівники міліції засовалися на сидіння. — Він ще раз піде, отоді на «гарячому» й схопимо за руку, — заспокоїв Анатолій Володимирович.

Далі було все, як у кіно: двоє працівників «обхемесесу» трошки промерзли на крижаному вітрі, поки Олександр Мараховський, власник «Москвича», ще раз підійшов до машини і відкрив багажник. Та, відчувши щось неладне, враз закрив його.

— У мене там нічого сінько нема, — зухвало брехавось через хвилину обвалювальник м'яса. — Нічого сінько. І, взагалі, я повинен їхати додому...

З прохідної ринули люди. Ось молода жіночка чомусь неприродно переставляє ноги. Інша так тримає сумку, неначе там уся її спадщина. Обоє начебто вагітні.

— Як же, люди добрі, товстішають наші жінки! На очах. За роботу зміну «набирають» таку вагу, що... Особливо, хто працює на м'ясокомбінаті чи птахофабриці! — це Тетяна Козаренко, член рейдової бригади.

За прохідну вийшло десь 15—18 жінок. Їх звичливо попросили ще раз пройти до кімнати огляду. Туди входили з порожніми руками, назад — тримаючи перед собою кілограми м'яса. Поки в кімнаті оглядали жінок, «здавав» м'ясо О. Мараховський. У багажнику виявилось сім кілограмів, якого йому «візьми хтось і підкинув». Сам, як твердив, не брав. То чиясь доброзичлива рука поклала отой триклятий шмат. На вечір.

М'ясо, вилучене в жінок, які після огляду «скидали вагу», не вмістилося на контрольних вагах. Загальна вага — за сімдесят кілограмів. Вилучено — у кожної(ї) оглянутої. Їх було чотирнадцять.

Найбільше «схудла» Т. Я. Сандакова. 9 кілограмів вносила вона для потреб брата, у якого весілля. Катерина Олексіївна Боритченко і Любов Іванівна Васецька не багатьох відстали

На це запитання ми дамо відповідь дещо пізніше.

3.

Аналогічна ситуація була на м'ясокомбінаті. Там зупинили Олену Кузьмівну Чепурову, яка прихопила з собою після робочої зміни близько шести кілограмів м'яса, ковбасу, язики.

Слідом за нею йшов хлопець. У нього — грамів триста-чотириста ковбаси було за пахвою. Питаємо: звідки?

Юнак ладен був крізь землю провалитися.

— Та кажи, що найшов, — досвідченим голосом радить О. К. Чепурова, — як «знашла»...

Ось так: на м'ясокомбінаті ковбаса, м'ясо, жир — лежить під ногами. Ідеш — знаходиш. Добре, видать, живеться його працівникам.

Лідія Іванівна Виходець на м'ясокомбінаті — контролер. Не помічає вона, ой, не помічає, що за зміну робітники можуть «набрати» вагу до десяти зайвих кілограмів. Бо ж тут, як і на птахокомбінаті, крадіжку знайшли не ті, в кого на руці пов'язка «контролер». Контролери, як самі кажуть, всього не бачать. Напевне, не хочуть бачити.

На міському молокозаводі не посоромилися взяти в сумку декілька сирків начальник приймально-апаратного цеху О. В. Фурма-

чить, не додати м'ясо в ковбасу, недопродати його державі.

Цю думку заперечив М. А. Лавренчук. Але пояснював так, що виходило: з обліком все гаразд. Можливо, це теж враховують? Чекатимемо від керівництва птахокомбінату з цього приводу аргументованої відповіді.

5.

Віра Семенятченко, уповноважена обласного відділу боротьби з розкраданням соціалістичної власності вже в управлінні внутрішніх справ Кіровоградського облвиконкому запитала:

— Ви впевнені, що після цього рейду більше не крастимуть м'ясо? До речі, крадуть здебільшого не для використання на свої потреби, а для перепродажу.

Що ж, із цією думкою можна погодитися. Тим більше, що м'ясо можна купити на тому ж комбінаті. Не завжди, але в такій кількості, що його вистачить для потреб сім'ї. У цьому, правда, працівники м'ясокомбінату, птахокомбінату, не зацікавлені. Вкрай — поклав до кишені дармового карбованця. А так — купувати...

На жаль, ще чимало громадян полюбують оті дармові карбованці. Вийнявши із сейфу журнал, в якому записані всі дані з крадіжок і спекуляцій, Віра Се-

перепродувала їх у себе в районі...

6.

Як бачимо, молоді люди теж не проти збагатитися. До чого вони лише не вдаються! Крадіжки... спекуляція... Постає питання: звідки береться потяг до цього? Знають же, що не можна цього робити, що, крім ганебності, такі вчинки караються законом. Знають і... свідомо порушують закон сотні людей.

Виховної роботи тут, мабуть, одної замало. Хоча, будемо справедливі, в цьому плані вона на низькому рівні. Що ж робити? Як попередити оті крадіжки м'яса, сиру, сметани? Як?

Ми були на території птахокомбінату, бачили, в яких жахливих (інакше й не скажеш) умовах працюють там робітники. Цікавилися їхнім заробітком. Невеликі гроші приносять додому робітники. Десь та недогледіли наші економісти в плані розподілу заробітку за працю.

Ні, ми не виправдовуємо ганебних вчинків «несунів», та, повірте, якби в них були кращі умови праці, якби був свій магазин і якби налагодився облік на підприємствах, число крадіжок значно зменшилося б.

Треба й психологію людей міняти. На працівників відділу боротьби з розкраданням соціалістичної власності ми часто-густо дивимось як на людей, які вишукують злодія, спекулянтів. Хоч головна їхня мета інша:

ПЛЕМ'Я—

«НЕСУНИ»

нова. Любить на цьому підприємстві сирки і майстер цеху морозива М. В. Кіличенко. Щоб не йти додому з пустим після чаю термосом, О. А. Буга, будівельник, наповнив його вершками.

Що ж можна думати про молокозавод, коли там люди, які покликані виховувати своїх підлеглих, безсоромно лізуть у кишеню підприємства?

4.

...Наступного дня відбулася зустріч з директором птахокомбінату Миколою Антоновичем Лавренчуком. 7 травня ц. р. було надруковано відповідь на публікацію «Чи літають корови?», у якій Микола Антонович, інші керівники підприємства сповіщали, що «винних покарано». Хоча винних тут...

— Не було й разу, щоб когось не затримували з м'ясом, — це слова А. В. Гаврилова.

Отож, винні є завжди, коли на комбінат завітають представники відділу боротьби з розкраданням соціалістичної власності.

— У той день, коли проводили рейд, — говорить М. А. Лавренчук, — нам влучили перехідний Червоний прапор Державного агропромислового комітету УРСР та Республіканського комітету профспілкового агропромислового комплексу... Ми стали переможцями соціалістичного змагання за дев'ять місяців цього року. А тут...

Найбільш нас цікавило питання: як же птахокомбінат зводив кінець з кінцями з отим м'ясом, що вноситься крадіями? Нема, напевне, чіткого обліку, бо ж підтасувати кілограми — зна-

менятченко назвала кілька прізвищ людей, які безсоромно лізли до державної кишені.

Серед любителів дармової наживи кого лише нема! Тут і завідувача одного з магазинів Ленінського продротгору обласного центру Л. М. Поповська, і начальник бюро проектно-контрактної документації відділу капітального будівництва ВО «Червона зірка» Н. Г. Невер. Сотні карбованців коштував спирт, який тягли М. М. Сербін, Л. Х. Теперенко, О. М. Белов, М. І. Будак. Коли їх питали, навіщо простягали руки до державного майна, відповідали, що хотілося випити, що «відливали» в свою посуду спирт на ліки.

Ліки працівників відділу боротьби з розкраданням соціалістичної власності виявилися для злодіїв гіркими. Одних оштрафовано на чималу суму, інших — засуджено до позбавлення волі.

Серед спекулянтів знаходили прізвища і молодих людей. Юрій Андрусенко перепродавав по спекулятивній ціні деталі до «Жигулів», учень Кіровоградського машинобудівного технікуму Володимир Журавовський не полінувався їздити у Львів і накупити там електронних годинників, які по значно більшій ціні збував у Кіровограді.

Компанійським райвідділом внутрішніх справ притягнуто до відповідальності Юлію Попіл, котра в Кіровограді купляла сукні і

Зусилля своєї роботи спрямовуємо на попередження негативних явищ. Шкода лише, що нам дуже мало хто допомагає. А могли б. Навіть ті ж комітети комсомолу. Наших працівників майже не запрошують до себе комсомольці. Хоча є нам що сказати молоді, — скаржиться на відсутність взаєморозуміння зі спілчанськими організаціями начальник обласного відділу боротьби з розкраданням соціалістичної власності В. І. Корнійчук.

Готових рецептів, які б можна було застосувати для попередження правопорушень, нема. Навіть чистачі, котрі прочитують цей матеріал, по-різному його сприймають. Одних, хто полюбляє дармовщинку, можливо, він і стримає на деякий час від злочину, інші (є й такі!) посміються, мовляв, пишіть, пишіть... чи що зміняться?

Не знаємо, що і як зміниться. Знаємо лише, що міняти треба. А саме — ставлення до «несунів» і, звичайно, умови, які сприяють, породжують злочин. Міняти треба всім нам, разом: від крадунів, спекулянтів до директора підприємства, з якого виносять м'ясо, ковбасу, сир, сметану — продукти першої необхідності...

Рейдова бригада:
А. ГАВРИЛОВ, Ю. КРАВЧЕНКО — оперуповноважені відділу боротьби з розкраданням соціалістичної власності Кіровоградського райвідділу внутрішніх справ м. Кіровограда, Ю. ЯРОВИЙ — спеціаліст «Молодого комунара».

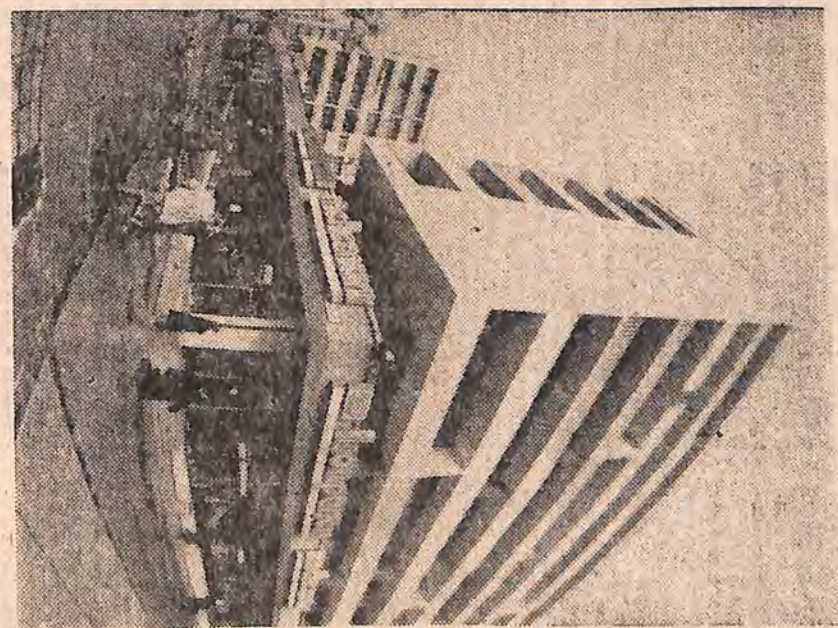
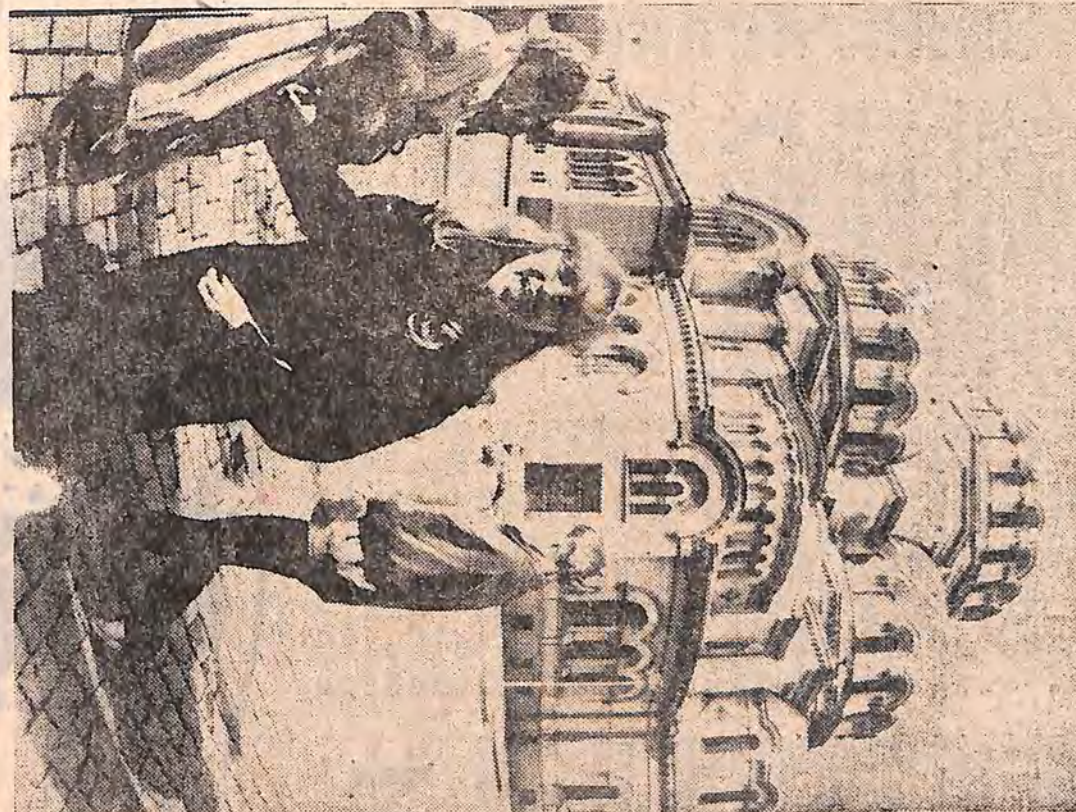
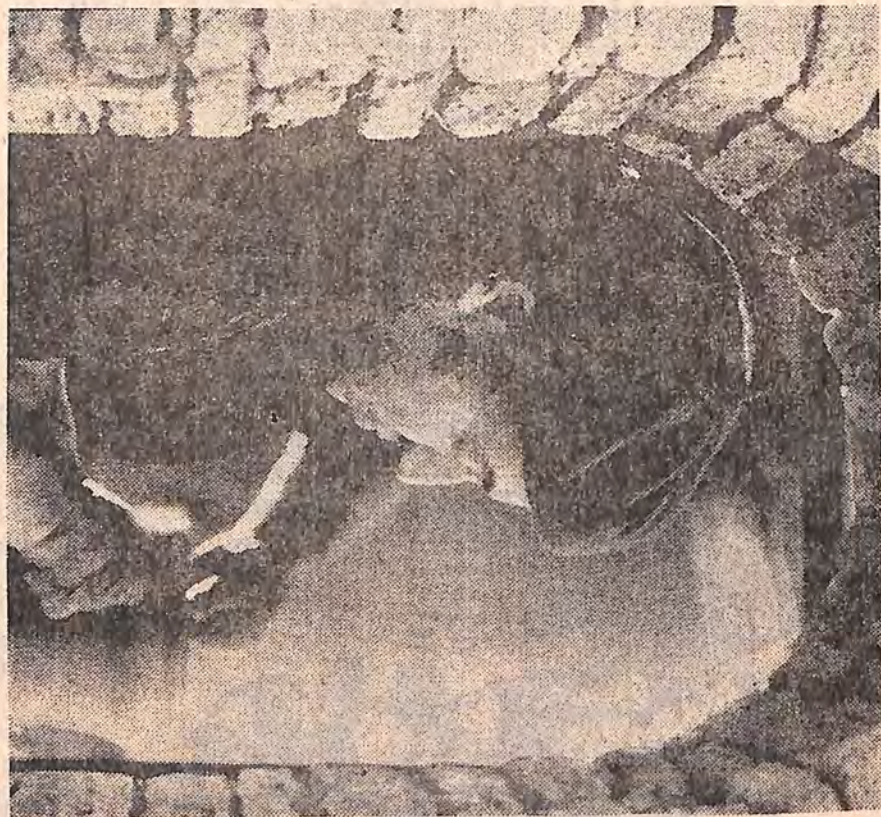
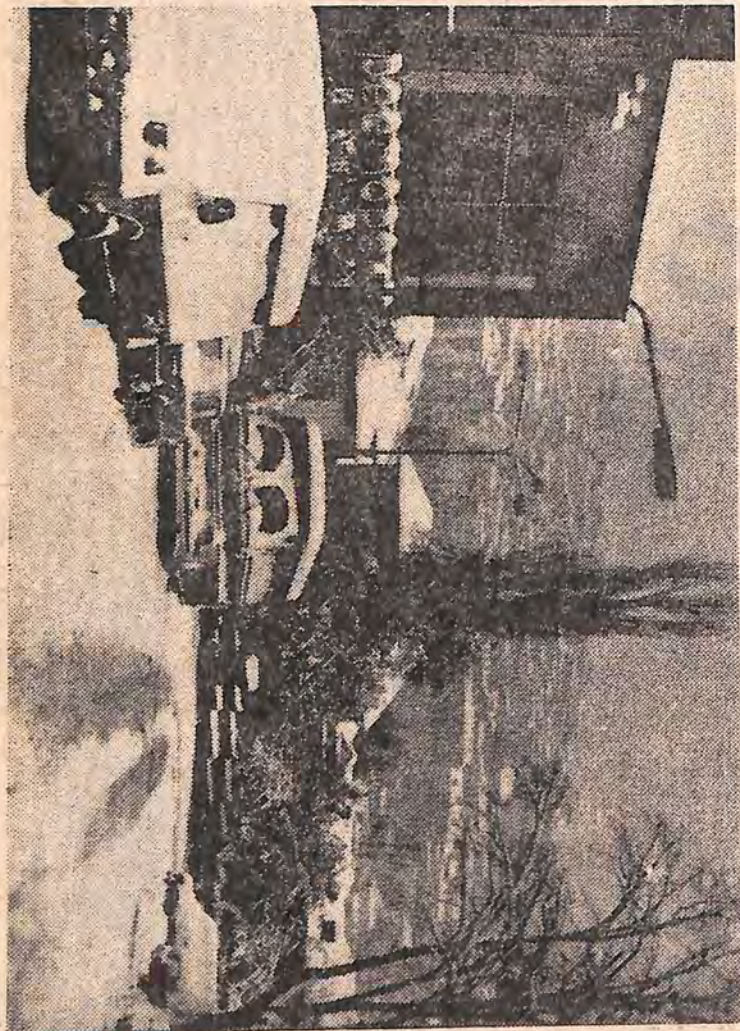
БОЛГАРІЯ: ЛЮБОВ З ПЕРШОГО ПОГЛЯДУ

Так от, Василь вперше побував у Болгарії, і це він зізнався в любові до неї з першого погляду. І Василь пропонує як доказ знімки. Їх багато (більше, ніж в цьому номері), адже фотокореспондент газети побував у Софії, Велико Тирново, Толбухіні. Відвідав приморське містечко Балчик, чорноморський курортний комплекс Албену. Щоб у всій повноті показати на знімках ці міс-

та, не вистачило б ні часу, відведеного на відрядження, ні плівки. І все ж — дивіться. У вас складеться уявлення і про пам'ятники столиці Болгарії, Софії, і про древні башти і кам'яністі спуски Велико Тирново, що розкинувся на скелях і крутосхилах, і Балчик з його Ботанічним садом та етнографічним музеєм. І про Толбухін через цих ось двох людей — майстра-гончара Жендо Господинова Петрова, котрий працює в комплексі «Старий Добрич», та Георгієва Стеорана Цонева, технолога м'ясопереробного комбінату «Родопа», який у вільний час віддає перевагу тенісу.

А ще... То вже наступної поїздки Василь Гриб зафіксує на плівку і гору Вітоша, що під Софією, і Несебир з його історичними пам'ятками, і славнозвісну Шипку, і... Словом, перша любов дала наснагу на майбутнє, яке почалося ось із цих фотознімків.

Віктор ГАНОЦЬКИЙ.

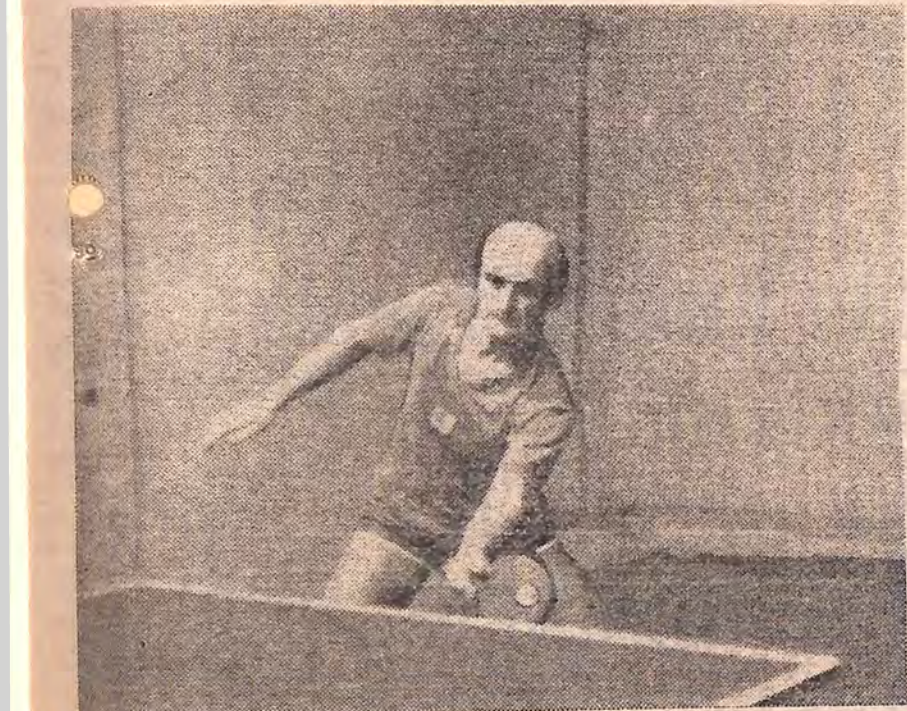

подорожував наш фотокоре-

10 грудня 1988 року

Кореспондент Василь ГРИВ

КОНТРОЛЬ ГЛАСНІСТЬ ЧІЄВІСТЬ

ХОЧ ЛИСТА Й НЕ БУЛО НАДРУКОВАНО

Деякі роки тому адміністрація місцевого графітного комбінату, певно, з економічних міркувань скоротила медичних працівників, котрі обстежували водіїв автотранспортного цеху перед виходом у рейс. Це негативно відбилося на роботі медпункту комбінату, бо його працівники змушені були тепер працювати по скороченому графіку в зв'язку з тим, що їм доводилося проводити передрейсове обстеження водіїв. Багатьох робітників цікавить також і те, чому машина «швидкої допомоги» працює тільки в першу і другу зміни, до того ж вона часто використовується не за призначенням.

Саме про це написав до нашої газети мешканець селища Завалля Гайворонського району В. М. Цвілюк. Редакція попросила розібратися в цій справі голову райвиконкому О. С. ГРЕСЬКА. Ось що він нам відповів:

«Медпункт графітного комбінату працює згідно із затвердженим графіком з 7 годин ранку до 1-ої години ночі. Графік погоджений з адміністрацією комбінату. В цей же час проводяться передрейсові медогляди водіїв: I зміна з 7.00 до 9.00 — 60—70 чоловік; II зміна з 15.00 до 17.00 — 30—35 чоловік; III зміна з 23.00 до 1.00 — 30—35 чоловік. Отже, прийом робітників здійснюється з 9.00 до 23.00, а не так, як вказує у листі В. М. Цвілюк. Крім того, з 8.00 до 14.00 на медпункті працює фізіотерапевтичний кабінет.

Штат медичного пункту — три працівники із середньою спеціальною освітою для забезпечення робочих змін і одна медсестра фізіотерапевтичного кабінету. Його затверджено згідно загальної і позмінної кількості робітників графітного комбінату. При опитуванні робітників 4-ох цехів претензій на медичне обслуговування не було. Ця скарга з'явилась, певно, тому, що графік роботи пункту тимчасово змінювався на період відпустки медпрацівників.

Крім того, чотири роки тому дирекція скоротила двох медпрацівників, які оглядали водіїв перед рей-

сами. У даний час це обстеження проводять працівники із штату медпункту, але вони повинні займатись цим без шкоди для обслуговування робітників підприємства.

Згідно положення про держміськтехнагляд на комбінаті є 2 санітарні автомашини з двома водіями, котрі забезпечують щоденне чергування по 14 годин. Факти використання дирекцією цих автомашин не за прямим призначенням мають місце.

Адміністрацію графітного комбінату зобов'язано ліквідувати вказані недоліки.

У «Молодому комунарі» за 5 листопада було надруковане інтерв'ю-монолог О. Середи «Після конкурсу краси», де ведучий висловлював свої міркування й зауваження з приводу організаційних та конкурсних моментів дійства. Редакція одержала лист секретаря Кіровоградського територіального комітету профспілки робітників вугільної промисловості (м. Олександрія) А. В. ЖУШМАНА такого змісту:

— У номері № 45 автором статті «Після конкурсу краси» (інтерв'ю з самим собою), відповідальним секретарем обласного комітету молодіжних організацій т. Середою О. І. допущено помилку.

Він назвав секретаря теркому профспілки робітників вугільної промисловості головою теркому, в той час як головою теркому обрано близько чотирьох років тому т. Колісниченка Петра Миколайовича.

Проте більш принциповим є те, що автором цієї статті перекручено факти.

В «Інтерв'ю з самим собою» т. Середою О. І. побудовано сумнівну бюрократичну стіну в м. Олександрії, яка нібито стала перешкодою в організації і проведенні конкурсу краси в м. Кіровограді.

Долання цих перешкод, від яких «все померкло», скоріше нагадує вітраки з відомого роману «Дон Кіхот» С. М. Сервантеса, коли автор статті в ролі ведучого конкурсу здобув банану перемогу в боротьбі з бюрокра-

тизмом і відстояв честь місцевих красунь.

Справа в тому, що нерівництву теркому профспілки в м. Олександрії зовсім нічого не було відомо про організацію конкурсу в м. Кіровограді ні за чотири дні до його проведення, ні в якийсь інший час.

Не відомо було також, хто є його організатором, учасниками, який творчий колектив повинен був обслуговувати цей конкурс.

Тому ніяких дзвінків з теркому профспілки в оргкомітет конкурсу, ні забороняючих вказівок на виїзд творчого колективу будинку культури і техніки шахти «Світлопільська» не могло бути.

Більш того, профспілкові організації теркому профспілки мають певний досвід проведення різних культурно-масових заходів, оглядів, конкурсів, фестивалів і спартакіад разом з комсомольськими і іншими молодіжними організаціями.

Цей досвід може бути в певній мірі використаний і обласним КМО при певній підготовці.

Враховуючи можливість негативних наслідків у настрої претенденток краю, «...де Ятрань круто в'ється...», до оцінки їх переваг і гідності, вважаю, що допущені факти перекручень в даній статті не можуть служити стимулюючим фактором в організації проведення подібних конкурсів у майбутньому.

Тому недоліки в організації і проведенні конкурсу краси 29 жовтня ц. р. в м. Кіровограді слід віднести на рахунок його організаторів. Мою незгоду з автором статті прошу викласти на сторінках Вашої газети.

До редакції надійшов лист О. Середи:

«У статті «Після конкурсу краси», надрукованій у газеті «Молодий комунар» 5 листопада 1988 р., через неправильну інформованість автора звинувачено тов. А. В. Жушмана — секретаря теркому профспілки робітників вугільної промисловості — у зриві виїзду до Кіровограда творчої групи для проведення конкурсу краси.

Автор статті, працівник обкому комсомолу Середою О. І. за допущену помилку і за образи, завдану тов. А. В. Жушману, просить вибачення».

● ВІДПИСАЛИСЯ

РЕКЛАМА НЕ ВИННА

Про незадовільну роботу приймально-заготівельного пункту споживчої кооперації у селі Підвисокому Новоархангельського району повідомляв у своєму листі мешканець обласного центру С. Т. Шаповал. «Ви часто друкуєте в газеті Укоопторгрекламу, котра запрошує населення здавати сільськогосподарські лишки в заготівельні організації споживчої кооперації, обіцяючи при цьому, що здавачі за бажанням можуть скористатися тарою та транспортом заготконтори. Про це не може бути й мови! Людям доводилось наймати машини, платячи за них втридорога. До того ж часто траплялось так, що їм доводилось по два—три місяці ходити, щоб одержати гроші за давно здані гарбузове насіння, часник, кролячі шкірки», — писав до редакції автор.

На його скаргу відповідає голова Новоархангельського райвиконкому С. М. СТЕПАНОВ:

«Заготівля цибулі в цьому населеному пункті проводилася через місцевий коопгосп і всім здавачам гроші виплачені своєчасно. За прийняті кролячі шкірки, гарбузове насіння та часник виплата грошей дійсно затримувалась з вини заготівельниці Г. О. Блінікової. Їй оголошено догану.

На сьогодні заборгованість заготконтори перед здавачами ліквідована».

ВІД РЕДАКЦІЇ. На жаль, Станіслав Миколайович не відповів на багато з тих питань, які містяться у копії листа С. Т. Шаповала, надісланій у райвиконком. Зокрема, чи будуть здавачі забезпечуватись транспортом заготконтор? Чому заготівельник (в даному випадку Г. О. Блінікова) не випладала людям квитанції за прийняті лишки? На ці та інші питання, порушені в листі нашого автора, газета чекає конкретної відповіді від С. М. Степанова.

Д О СЕЛА Інгільського Устинівського району, що

притулилося на лівому березі тихої вузької річечки,

майже на межі з сусідньою

Миколаївською областю, я

їхав, аби познайомитись із

науково-технічною творчістю

майбутніх хліборобів Інгільського професійно-технічного училища № 34. Як тут

навчають винахідництву, раціоналізаторству, як виховують своїх Кулібіних і Кондратьюків? Адже відомо, як сьогодні

вони потрібні для сільського господарства з беззадоганною сучасною технікою.

Скільки газетам доводиться писати про недосконалі комбайни, трактори, автомобілі,

що сходять із заводських конвеєрів і до яких треба докласти чималенько роботи

та кмітливості, аби вивести агрегат у поле.

Однак писати мушу не про це, і навіть не тому, що науково-технічна творчість в училищі на абсолютному нулі. «Щось-десь робиться», — як запевняли мене викладачі

училища. Писатиму про інше

тому, що з перших кроків класами й коридорами училища мене вразила убогість

цього навчального закладу.

Ще в Устинівському райкомі комсомолу, довідавшись, що я маю їхати до Інгільського, секретар-завідуюча

відділом учнівської молоді Надія Коробова перепитала:

— Часом не буфет просять відкрити учні училища?

— Ні, не буфет.

— Бо минулими роками кореспонденти кілька разів приїжджали з цього питання.

— Ну й що — виїздили вони щось?

— Де там!

Але якби лиш справа в одному буфеті. Переступивши поріг автомобільного класу, ми потрапили в морок. За столиками сиділо кілька хлопців, за столом на підмостках викладач — ішов урок.

В очі кинулось одразу все: і чотири бліденькі лампочки, що в'юно звисали з покробленої, в якихось непевних розколинах стелі; і тріснута від стелі до підлоги стіна — наче грізна блискавка на близькому небокрайі; і тіснота, понаставлювано кругом всякого залізничця...

— Як, хлопці, справи? — запитав заступник директора з навчально-виховної роботи Ю. С. Новик. Він, певно, мав на увазі справи навчальні.

— Саме головне, що тепло, — відповів один з них, чубатенький, і всі інші згідливо з ним заусміхались.

Зараз я можу повністю й співчутливо їх зрозуміти, ті хлопці іронічні посмішки. Бо автомобільний клас чини єдиний, де не доводиться взимку дмухати на закоцнені пальці.

— Оце розріз автомобіля «ГАЗ-52», — пояснював мені викладач автомобільної справи В. Д. Федорчук. І наче передбачаючи, що йому докинуть — ця марка автомобіля застаріла, рідко в колгоспах зустрічається — заквався пояснити: — «Ні, в нас є і камазівський двигун, і коробка передач від цієї машини, і задній міст від «ЗІЛ-130»...

Потім Володимир Дмитрович водив нас ще в лабораторний клас автомобільної справи, знову показував механізми, деталі, вузли автомашин. Нелегко вони даються навчальному закладові. Здебільшого треба никати по господарствах району, кланяти-випрошувати списані, непотрібні двигуни, коробки передач... Та ще дати їм друге життя, змусити запрацювати, адже пояснити будову машини — це одне, а навчити запускати двигун, показати його роботу в ходу на мертвому залізничці...

Викладач бідався й на тісноту, на аварійність лабора-

торного класу («Он торік половину стелі підлатали, а цей ось шматок, дивіться, як нависає...») — й обережно, боязко зводив очі до стелі). Хоча для нього це все було звично. Мені, людині сторонній, яка вперше потрапила в училище, все це здавалось неправдоподібним. Чесне слово, було таке враження, наче я потрапив у далеку пореволюційну епоху. Знаючи училища міські, ба й деякі сільськогосподарські, не міг звикнути, що й таке може бути.

Ділився своїми роздумами в холодному класі тракторної справи викладач спеціаліст М. І. Карпенко. В кожущаному піджаку з коміром він притискав ліктями собі боки, потирав руки — мороз надворі, холод у класі.

— Найголовніше — нема лабораторії тракторної справи. Теорія є теорія, але чого вона варта без практики? Маємо кіноапарат, але які навчальні фільми демонструємо — про допотопну техніку. Про найсучаснішу техніку — нема. Весною в полі, звичайно, учні практикуються, але ж для того, щоб довірити йому кермо, його треба навчити цьому з азів. Без лабораторії це так примітивно робиться. Та й ще те, що училище має 360 гектарів орної землі. При такому навчанні й такій площі (я з 1959 року працюю в училищі — тоді ми мали всього 60 га) хіба може учень навчитись відмінно експлуатувати агрегат, якщо його, вибачте, женуть у ший — норму давай. От він і дає норму, а яка якість його роботи! Ні, я не проти того, щоб мати свою землю, своє господарство, але й не можна калічити спеціалістів, привчати їх трудитись абияк.

Микола Іванович ревно переживав за ті недогляди в навчальному процесі. Таку турботу, врешті, я спостеріг у багатьох викладачів. Однак вони поки що безсилі щось змінити.

Був ще два роки тому лабораторний клас тракторної справи в училищі. Та одного пам'ятного для всіх дня гукнула стеля в лабораторії, тільки клуби пороку присунули у вікна. На щастя, в класі не було тоді нікого.

І, мабуть, не здивуються й самі інгульці, якщо завтра

ще десь завалиться стіна чи посиплеться згори на голову. Одноповерхові будівлі по всій території училища такі ветхі, що ніхто й не пам'ятає, коли вони тут зведені і що в них містилось до 1944 року, коли сюди перейшла школа механізації.

Остання новобудова на території училища позначена 1970 роком. Гуртожиток. З вигляду він нічого собі, та варто заглянути до середини, як знову ж тебе охопить незрозуміле сум'яття. У кімнатах проживають цілими групами. До 25 чоловік. Така собі невеличка казарма. Про який затишок може йти мова чи про влаштований побут, що, звичайно, також мав би сприяти навчально-виховному процесові.

Причину вітлення в житті цього ще чи не сталінських часів проекту пояснюють просто. Почалось будівництво гуртожитку напочатку шістдесятих років і так «справно» будували, що встигли поміняти погляди на казарменні гуртожитки. Але було вже пізно повертати голоблі.

Нічого вітшого сказати й про адміністративний корпус. Кабінет директора такий тісний (на п'ять стільців), що ні наради в ньому провести, ні кремезному чоловікові розвернутись.

Ось якраз і зайшли ми до кабінету директора.

— Що там говорити про матеріально-технічну базу, — зітхнув Б. Є. Медведєв. — Слабка до краю, якщо не сказати — злидні. Ремонтної бази нема, цехів для обслуговування техніки... Майстри день і ніч біля тієї техніки товчуться, хіба ж буде в них час якоюсь творчістю займатись? Та й з викладачами, куди правди сховати, у нас не все гаразд. Хоч і можемо ми забезпечити житлом. Але добилися торік у наше Інгільське випускник Мелітопольського інституту механізації сільського господарства, роззирнувся на нашу убогість і, навіть не заглянувши в мій кабінет, дременув подаль.

Або ось зараз нам вкрай потрібен керівник духового оркестру — купили ми оркестр, лєнінградський, новенький, аж дзвенить — а нема кому хлопців навчити, бо хто ж це буде двічі сюди їздити за 50 карбованців плати...

Чому така неувага до училища? До закладу, який за роки своєї недовгої історії тільки для Устинівського району підготував майже сім тисяч спеціалістів?

Більше десяти років ходять розмови про будівництво навчального комплексу професійно-технічної освіти для потреб сільського господарства на майже півтисячі учнівських місць — в Устинівці. Бо, мовляв, не вигідно тримати училище на одишбі районного центру. Постанова обласного центру про це є. Та ба...

— До 1989 року за тією постановою комплекс треба було б побудувати, а ще й документація на нього не готова, — говорить Борис Євгенович. — Та й взагалі ми не знаємо, що і куди поверне. Розформували цього року систему професійно-технічної освіти, віддали сільськогосподарські училища агропромислового комплексу, проте і натяжки на поліпшені зміни від цих перетурбацій ми не відчуваємо...

...З сумними думками повертався я з Інгільського. Все перед очима стояли ота тріснута стіна, ті іронічні посмішки молоденьких хлопчиків, які так горять бажанням сісти завтра за кермо комбайна чи автомобіля, бажанням опанувати складною сучасною технікою. Та чи горять? Чи стимулює їх до цього училище, його атмосфера? Звичайно, можна було б про картингістів училищних розповісти, про преміювання учнів поїздками до Києва, Ленінграда... Та швидше зринають у пам'яті гіркі слова одного викладача: «Набір до училища проходить нормально. А чого ж не прийти почитатись: 96 карбованців стипендії держава платить, багатом колгоспи й радгоспи доплачують, пересидити зиму, чогось навчитись... Бо в колгоспі взимку він цього й близько не заробить».

Печальна вітха. Не цією (чи не дармовою) копією повинне кликати до себе учнів училище з Устинівського району, Новобузького Миколаївського області й далекого базового села молдавського. Але, на жаль, сьогодні це чи не єдиний стимул.

В. БОНДАР,

спецкор «Молодого комунара».

Устинівський район.

Бригада у школі?

На уроках трудового навчання і в позакласній роботі в середній школі № 5 м. Кіровограда діє бригадна форма організації праці. Шкільна майстерня стала справжньою лабораторією навчального цеху. Технічна творчість школярів знайшла своє застосування у виробничих корпусах ряду підприємств обласного центру.

Справді, школа покликана дати не тільки знання, а й прищепити любов до праці, дати півтківку в самостійне життя. У СШ № 5 про це подбали не на словах. Тут складаються договори з підприємствами міста для виконання замовлень на виготовлення різних інструментів і виробів. Школярі виготовляють їх на власному обладнанні і своїми інструментами із матеріалів замовника. Так, наприклад, для навчально-виробничого підприємства УТТС виготовлені пристосування для складання автофільмів і технологічні металеві ящики на суму понад 1600 карбованців. Виконуються замовлення й пересувної механізованої колони № 304 на виготовлення інструментів для будівельників. Наприкінці минулого навчального року школярі здали металеві ящики для мулярів — 60 штук, а також кельм — 110, розширок — 178, терток — 163 і напівтерток — 82 штуки. А для будівельників управління виробничо-технічної комплектації тресту «Кіровоградводбуд» виготовили 100 штук господарських совків і стільки ж розширок для мулярів. Міцні зв'язки встановилися і з колективом швейно-галантерейної фабрики — також укладений договір про взаємне співробітництво.

Бригадна форма організації праці міцно вкорінилася в колективі. Кожна бригада, наприклад, семи-восьмикласників працює за своїм планом, виконуючи договори з підприємствами. Ведеться облік зданої продукції, коефіцієнт участі кожного члена бригади. Наприкінці навчального року в бригадах підбиваються підсумки і нараховується справжня заробітна плата.

Ось деякі приклади високої майстерності і працьовитості школярів, їхнього вміння. Сергій Антонов, бригадир, вніс рацпропозицію по розкрою металу, економічний ефект якої становить 17 процентів. Тобто 17 відсотків металу раніше йшли у відходи, а зараз використовується. Олег Абдіаурі, також бригадир, може вільно працювати на всіх типах верстатів: токарних, фрезерувальних, різьбонарізних та інших. Бригадир Сергій Ласковський досконало оволодів усіма виробничими процесами, необхідними для виконання замовлень. Ланковий Сергій Малохатко виділяється високими організаційними здібностями. Член бригади Андрій Крайнов виконує складні завдання під час виробничих операцій.

У шкільних майстернях — саморобні верстати і устаткування для них, багатооперативний ексцентриковий прес з електроприводом, автомат для поділу в градусах, напівавтомат для розмічування слюсарних лінійок, різні пристосування, різноманітні схеми. До послуг школярів півсотні слюсарних, три токарних по металу, п'ять токарних по дереву і п'ять свердлувальних верстатів. Є й саморобні верстати для виготовлення круглих рейок, нарізання шипів та фігурного виплювання дошок.

Отже, непогана матеріальна база, але... Є й ряд проблем. Не вистає механічного обладнання, верстати застарілої конструкції для виготовлення виробів непридатні. В магазині навчального обладнання немає необхідних інструментів, то де їх придбати? Це найголовніше, що заважає створити необхідні умови для високої продуктивності праці школярів.

А душою учнівської молоді є вчитель трудового навчання, відмінник народної освіти УРСР В. А. Сорочан. З 32-х років педагогічного стажу вже близько десяти працює в школі № 5.

Що дає бригадна форма організації праці для школярів? Чого вчить їх? Питання, звичайно, риторичне. Адже нинішні школярі в найближчі роки, набувши виробничих навиків, самостійно працюватимуть за верстатами, керуватимуть бригадами, цехами. І багато чого навчить їх саме школа.

Р. ДАЙДАКУЛОВ,

громадський кореспондент.

м. Кіровоград.

ОДНІЙ
НА
прогресу й уваги вищестоящого
начальства знаходиться
Інгільське
сільськогосподарське училище

КАВА

— Я не певен, — посміхнувся пан Станіслав, — що кави приготувана саме по-варшавськи, а не по-московськи... Втім, прошу пити й оцінювати.

— А ви добре розмовляєте російською, — зауважила я; мій співрозмовник запротестував:

— Що ви, що ви! Через кілька місяців я говоритиму вже справді добре. Ось побачите...

Не знаю, чи доведеться переконатися в тому, — Станіслав Мікульський, радник Посольства ПНР у Москві, директор Польського центру інформації і культури в СРСР ще краще оволодіє російською мовою, принаймні візитку його збережу. А зараз розповім трохи читачам «Молодого комунара» про мого співрозмовника.

Тим, хто «солідніший» за віком, ім'я відомого польського кіноактора Станіслава Мікульського добре знайоме. Знаменитий капітан Клод у 70-і роки завоював шалену популярність не тільки в Польщі, де фільм «Ставка більша від життя» мав таку ж долю, як «Сімнадцять миттєвостей весни» — в Радянському Союзі, «На кожному кілометрі» — у Болгарії (із Стефаном Даналевим у головній ролі)...

Як трапилося, що ви, популярний актор театру й кіно, зайняли таку... адміністративну посаду! — запитую.

— Нічого дивного. Це не перший випадок, коли актори займаються, як ви сказали, адм... адміністративною

діяльністю, — трохи затнувшись на незнайомому слові, мовив пан Станіслав. — Це моя чергова роль.

— А чим займається ваш центр?

— Ми здійснюємо культурні зв'язки між Радянським Союзом і Польщею, проводимо кінопокази, виставки, симпозиуми, концерти...

— До речі, поясню читачам, моє знайомство зі Станіславом Мікульським відбулося завдяки співаці Тамарі Міансаровій, концерт якої, з нагоди 25-річчя її перемоги на Сопотському пісенному фестивалі, відбувся у Польському центрі інформації і культури.

— Пане Станіславе, а чому ваш Центр виник лише тепер?

— Це пов'язане зі змінами, які сталися у вашій країні. Ви стали жити відкритіше. У всіх соціалістичних країнах існували такі центри, а у вас не було. Хоча певні зв'язки між Польщею і Радянським Союзом існували завжди. До речі, за кілька днів відбудеться симпозиум по темі «Великий Жовтень і незалежність

Польщі», а вас на нього запрошую...

Забігаючи наперед, скажу, що запрошенням пана Станіслава я не скористалася, «злякавшись» великої

ви! У Москві багато говорять, ніби вона, як це сказати... на місці. Однак я особисто, бувши в Росії протягом 20-ти років, добре бачу, як багато зміни...

в кіно. У нас в Польщі зараз із великим інтересом дивляться радянські фільми. І, мені здається, інтерес цей зростатиме. Перебудова дасть тому нові стимули.

— О ні, куди раніше! Він — хороший друг!

— А якими рисами, на вашу думку, має володіти справжній друг?

— Найперше така людина — твій помічник у всякій ситуації. Таких друзів небагато. Найперше — батьки. Вони завжди розуміють.

у пана Станіслава

● КІЛЬКА ЗАПИТАНЬ ДО РАДНИКА ПОСОЛЬСТВА

бу-до-ва, — повільно вимовив пан Станіслав після паузи. — У нас теж свої проблеми, як і у вас, але всім нам треба дружити.

— Згодна, пане Станіславе! Але давайте поговоримо і про кіно. Адже ви не назавжди розпрощалися із «десятою музою»?

Адже так?

— А ви самі зіграли багато ролей?..

— У кіно — близько 90, а в театрі — і того більше. Правда, Гамлета не зіграв. На жаль...

— Тоді яка роль принесла вам найбільше визнання?

— Є одна роль, яку я хо-

Мамі завжди все можу сказати.

— Пане Станіславе, а яким має бути справжній чоловік?

— Я не знаю, яким повинен бути справжній чоловік, але я знаю, яким би я хотів бути. Людиною слова!.. ніколи не грати в житті.

— Тобто, залишатися самим собою!

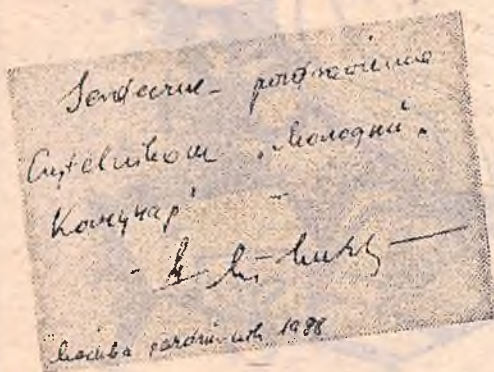
Коли Мікульський відповів ствердно, я чомусь одразу подумала, що він такий і є, — людина, яка вміє бути сама собою. Принаймні ніякої гри у його поведінці не помітила. Зі мною розмовляв, пригощаючи кавою по-варшавськи (чи по-московськи) простий, елегантний, стриманий чоловік...

— Пане Станіславе, а ви любите поезію!

— Дуже люблю! Але на поезію треба мати час. Його якраз часто й не вистачає. Я хочу сказати, що зараз часи не для поезії. Але нічого! Я оптиміст. Я вірю, що нам ще буде дуже добре. Хоч мені через рік стукне 60, я вірю у щастя. Для себе, свого сина й онука.

Сердечний привіт читачам «Молодого комунара»!

Розмову вела
Валентина ЛЕВОЧКО.

— Прощу пана, особисто я не хочу. І мої друзі не хочуть... У вас таких проблем не існує!

— Ми держава молода, адже з кінця XVIII століття Польща, як держава перестала існувати. Та сила наша в тому, що польський народ і за відсутності держави зберіг свою духовну незалежність.

— Ви комуніст?

— Так.

— А як ви ставитесь до релігії?

— Я невіруючий. Але поважаю віру інших. Релігія існує так давно! А в світі все швидко змінюється. Несподівано швидко. Хто міг подумати 10 років тому, що у вас настане час перебудови?

— О, ні! Ні з театром, ні з кіно я не розлучався. Тож коли мій контракт закінчиться, я, сподіваюся, повернусь до них.

— Вам подобається радянське кіно?

— Так. Воно завжди було цікавим. Сьогодні — особливо. «Покаяння», «Маленька Віра»... Я люблю ходити

тільки вже забути. Та ніяк не виходить. Ви здогадалися? Так, роль капітана Клодса. Не вважаю її найкращою, але... Я для всіх — Клод, як мій друг Слава Тихонов — Штірліц...

— Ви подружилися на зйомках «Європейської історії»?

РЕЗЕРВИ БИКОВА

● МАСОВИЙ СПОРТ

ПОНАД півтори тисячі учнів займається в Кіровоградському машинобудівному технікумі. Для всіх створені належні умови для занять фізкультурою і спортом. Тут є два спортивних зали, 25-метровий стрілецький тир. У гуртожитку обладнані дві велобазы, майстерня по ремонту велосипедів. Тут же у спортивному залі займаються настільним тенісом, важкою атлетикою. Обладнано кімнату для гри в шахи і шашки, дві кімнати — для спортивно-масової роботи. На території технікуму і гуртожитку існують цілі спортивні містечка, в них, а також у спортзалі встановлено нестандартне обладнання.

Інтенсифікація навчально-тренувального процесу, впровадження домашніх завдань з фізкультури, раціональне використання спортивної бази в позаурочний час дали можливість виробити в учнів потребу займатися фізичною культурою і спортом 8—10 годин на тиждень...

Більшості працівників фізичної культури і спорту Кіровоградщини добре відома ця адреса. Як відоме й ім'я людини, яка багато зробила, щоб фізична культура і спорт міцно увійшли в життя і побут учнів машинобудівного технікуму. Це керівник фізичного виховання навчального закладу Михайло Семенович Биков. Двадцять вісім років працює він у технікумі. Великий досвід і творчий пошук, гаряча відданість справі й уміння зацікавити своєю ідеєю людей, яким доведеться її реалізовувати, зумовили успіх у роботі.

— Фізична культура потрібна учневі не тільки як засіб загартування, розвитку м'язів, швидкості, спритності, — підкреслює Михайло Семенович. — Ще один дуже важливий аспект фізичної культури — гігієна розумової праці. Злива науково-технічної інформації, котру має засвоїти учень, постійно збільшується. Це привело до зміни методики викладання деяких дисциплін, удосконалення всього навчального процесу. Тож, часу в режимі дня учня. І фізична культура, спорт, по-вашому, крім розвитку, забезпечити спроможність диватися на нормальну працювати в технікумі й за його межами, сприймати всю інформацію без перевтоми. За розкладом для фізвиховання відведено три-чотири години на тиждень. Цього дуже мало. Ми шукаємо резерви фізичного розвитку учнів у вільний від занять

час — на заняттях спортивних секцій, участі у змаганнях, а також при виконанні домашніх завдань.

У технікумі склалася певна система організації спортивних заходів, котрі сприяють залученню учнів до занять фізичною культурою і спортом. Скажімо, у дні навчання в аудиторіях і майстернях проводиться фізкульт-хвилинка. Новачкам на перших уроках фізкультури розповідають про спортивні традиції, спортивні секції, кращих спортсменів. У вересні учні груп нового набору беруть участь у змаганнях з легкої атлетики, плавання, волейболу, баскетболу. Всі групи залучаються до спартакіади з дев'яти видів спорту — баскетболу, волейболу, легкої атлетики, настільного тенісу, шахів, шашок, кульової стрільби, легкоатлетичного кросу, плавання. Організуються змагання з літнього багатоборства ГПО на призи газети «Комсомольская правда», зимового багатоборства ГПО на призи газети «Советский спорт». Великою популярністю користуються тижні фізичної культури і спорту, допризовника, оздоровчого бігу, шахів, шашок.

Традиційними стали дні здоров'я: у травні (присвячується Дню Перемоги), у листопаді (на честь Великого Жовтня), участь у масовому міському пробігу вулицями Кіровограда. Понад 600 учнів займаються у 16 спортивних секціях.

Учні, які бажають займатися видами спорту, які немає можливості культивувати в технікумі (дзюдо, класична боротьба, самбо, фехтування, важка атлетика), влаштовані у спортклубі «Зірка», товаристві «Динамо».

Для загартування учнів, яких потрібно готувати до складання заліків з фізичного виховання, а також до вступу у спортивні секції, викладачі застосовують два види домашніх завдань: сквоші завдання протягом всього навчального року, а також тематичні, допомагають освоїти окремі розділи програми, сприяють розвитку рухових якостей.

Не так давно Биков звернув увагу своїх колег на необхідність впровадження нестандартного обладнання. Порядившись з викладачами фізвиховання Т. М. Лютик, В. М. Іванець, Л. П. Колод, Т. П. Дегтярьовою, М. М. Запольським, склав план. Звернувся до директора технікуму М. І. Горлієнка та секретаря партбюро М. І. Вайпан із конкретною пропозицією і знайшов підтримку. Створили спеціальну комісію, до складу якої, крім усіх викладачів фізвиховання, увійшли заступник директора по навчально-виробничій роботі С. І. Степанчук, завідувач майстернями В. О. Селезньов, майстер виробничого навчання Є. Т. Довгий, член комітету комсомолу, представники підшефного ВО «Червоная зірка». Роботи спланували виконати за півтора ро-

ки у три етапи: перший — обладнати спортивне містечко на території технікуму, другий — спортивне містечко у дворі гуртожитку, третій — обладнати спортивний зал.

Усі члени комісії здобули конкретні завдання. Викладачі фізвиховання побували у кращих середніх навчальних закладах, школах, вивчили досвід впровадження нестандартного обладнання, зробили креслення. С. І. Степанчук, В. А. Селезньов зайнялися придбанням матеріалів, Є. Т. Довгий очолив роботи по виготовленню обладнання. Представники «Червоної зірки» допомогли з матеріалами, котрих не було в майстернях технікуму, виготовили особливо складні деталі. Комсомольські активісти провели в групах збори, закликаючи учнів взяти участь у виготовленні і встановленні нестандартного обладнання.

Авторами більшості снарядів, встановлених у містечках, стали В. А. Селезньов, Є. Т. Довгий. Ці снаряди передбачені для розвитку фізичних якостей учнів. У позаурочний час, на перервах (велика триває 40 хвилин), тут завжди багатолінійно.

Через півроку після створення містечка на території технікуму, — говорить М. С. Биков, — ми зрозуміли, що не помилалися, встановивши нестандартне обладнання саме тут, у такому доступному місці, де учні можуть виконувати вправи у будь-який час. Багато хлопців швидко навчилися підтягуватися, без особливих труднощів виконувати нормативи комплексу ГПО.

Це ж підтвердилося і після створення спортивного містечка біля гуртожитку, де мешкають 480 чоловік. Залучення до активних занять фізкультурою і спортом більшості учнів відіграє важливу роль у підвищенні спортивної майстерності.

П'ять років поспіль спортивний колектив технікуму займав перші місця в обласній спартакіаді середніх спеціальних навчальних закладів. Нині ж, хоча й виборились друге місце, успішно виступив на республіканському рівні. Майбутні машинобудівники виграли спартакіаду колективів середніх навчальних закладів системи Міністерства сільськогосподарського і тракторного машинобудування. Кіровоградський легкоатлетичний і стрілецький колектив стали переможцями в командному заліку, а плавці вибороли «срібло».

Неодноразовими переможцями і призерами обласних, республіканських і всесоюзних змагань були вихованці технікуму Є. Кістерський, І. Синько, А. Лисогор, В. Капустін, О. Дженко, С. Яковлев. Нинішнього року чемпіонами спартакіади середніх навчальних закладів Міністерства сільськогосподарського і тракторного машинобудування стали легкоатлети Ю. Петренко, О. Самойленко, Д. Єршов, плавці Т. Щоткіна, Т. Татарчук, стрілець В. Возник.

Ю. ДНІПРОВСЬКИЙ.

Інформує Укоопторгреклама

НОВИЙ РІК НЕ БУВАЄ БЕЗ ПОДАРУНКІВ

Вже не перший день на ялинкових базарах триває жвава торгівля смарагдовими лісовими красунями, а магазини давно прикрасились ялинками та різнокольоровими сяючими гірляндами. А це означає, що до прекрасного зимового свята — Нового року — залишилися лічені дні.

Отже, приємних клопотів вистачає всім: дітям — підготувати до шкільного новорічного вечора маскарадні костюми, батькам — подбати про

святковий стіл, придбати для всіх подарунки, які в новорічну ніч Дід Мороз непомітно покладе під ялинку. Така традиція цього чудового свята. Радимо підготовку до року нового не відкладати на останні дні старого року, а завчасно навідатися до магазинів споживчої кооперації. Що подарувати рідним, близьким, друзям? Мабуть, кожен вирішує сам.

З наступаючим Новим роком!

УКООПТОРГРЕКЛАМА.

ЗДАВАЙТЕ НА КОМІСІЮ

Речі, які з тих чи інших причин вас не задовольняють, не потребують ремонту й мають товарний вигляд. КОМІСІЙНІ МАГАЗИНИ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ ПРИЙМАЮТЬ ДО ПРОДАЖУ ТЕЛЕВІЗОРИ, РАДІОПРИЙМАЧІ, ХОЛОДИЛЬНИКИ, ТРИКОТАЖ, ОДЯГ, ВЗУТТЯ, ТКАНИНИ, ВИРОБИ З ХУТРА ТА ІНШЕ.

За цінами домовленості можна здати вироби, виготовлені громадянами в порядку індивідуальної трудової діяльності та кооперативами.

Магазини надають додаткові послуги: прискорений продаж, виїзд товарознавця додому до комітента для оцінки великогабаритних речей, повідомлення листівками про продані товари, перерахування грошей за продану річ в ощадкасу на рахунок комітента тощо.

Отже, перегляньте свої речі й скористайтесь послугами комісійних магазинів споживчої кооперації по продажу непродовольчих товарів.

УКООПТОРГРЕКЛАМА.

ТЕПЛА, БАРВИСТА ХУСТКА

не виходить з моди. Досить лише змінити однотонну хустку на картату чи строкату — і вбрання набуває іншого вигляду.

А з усіх хусток найбільш популярна українська. Вона й справді чудова за своїм колоритом. Яскраві квіти, на які так щедра Україна, квітнуть і на хустинах.

Українська хустка не тільки традиційний головний убір, а й своєрідне доповнення до вбрання.

Серед великого вибору хусток ви неодмінно знайдете саме ту, яка вам сподобається.

Придбати хустки можна в універмагах та магазинах «Промислові товари» споживчої кооперації.

УКООПТОРГРЕКЛАМА.

ПОНЕДІЛОК

12 ГРУДНЯ

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — «120 хвилин». 8.35 — «Материнське поле». Художній фільм. 9.50 — Мультифільми «Вовна — тренер», «Нісенітниця». 10.15 — Новини. 10.25 — «Джен Ейр». Художній телефільм. 1 серія. 15.30 — Новини. 15.45 — Концерт національного ансамблю пісні і танцю «Домас» (Кенія). 16.15 — «Роби з нами, роби як ми, роби краще нас». 17.15 — Новини. 17.20 — «Соло для валторни». Фільм-концерт. 17.40 — Прем'єра документального телефільму «Портрет Ладислава Бакулара». 18.05 — Пісні народного артиста СРСР Г. Ернесакса. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.05 — Прем'єра мультифільму «Принцеса і пума». 19.20 — Курсом XIX партконференції. Звіти і вибори. 20.05 — «Джен Ейр». Художній телефільм. 1 серія. 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — «Діючі особи». Проблеми виправно-трудових установ. 22.50 — Сьогодні у світі. 23.00 — «Діалог з надією...». Зустріч з Ч. Айтматовим.

▲ УТ

16.30 — Новини. 17.30 — Комуністи 80-х. Демократизація партійного життя. 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.20 — Наші довідки. (Кіровоград). 18.30 — Природа і ми. Досвід трудового колективу Побузького нікелевого заводу в боротьбі за чистоту екологічного середовища. (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Час рішення — час дій». 20.10 — Телеспортарення. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — «Все про нію». До 60-річчя від дня народження народного артиста УРСР Л. Бикова. 23.00 — Вечірній вісник.

▲ ЦТ (II програма)

3.00 — Гімнастика. 8.15 — Начальна програма. «Птахи-перелітні». Науково-популярний фільм. 8.35, 9.35 — «Світ, що нас оточує». 2 кл. Коли відкривається завіса. 8.55 — «Жива вода». Науково-популярний фільм. 9.05 — Італійська мова. 9.55 — «Обличчя дисплею». Науково-популярний фільм. 10.05 — «Наш сад». 10.35, 11.35 — В. Маяковський. «Володимир Ілліч Ленін». 10 кл. 11.05 — Російська мова. 12.05 — «Нілія днів з життя І. І. Обломова». Художній фільм із субтитрами. 1 і 2 серії. В перерві — 13.15 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — «Служу Радянському Союзу!». 19.15 — Реклама. 19.20 — «Гіркий цукор». Із циклу «Через обставини, що склалися...». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Міжнародна панорама. 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Екран друзів. «Щасливий берег». Художній фільм (ПНР). 23.15 — Музична передача «Ранкова пошта» (повтор). 23.50 — Новини.

ВІВТОРОК

13 ГРУДНЯ

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — «120 хвилин». 8.35 — «Навколо світу». Кіноальманах. 9.35 — «Роби з нами, роби як ми, роби краще нас». 10.35 — Новини. 10.45 — «Джен Ейр». Художній телефільм. 2 серія. 15.30 — Новини. 15.40 — Концерт народного ансамблю пісні і танцю «Кубань». 16.05 — «Сільські горизонти». Прем'єра документального телефільму «Такі можливості». «Проводи зими». 16.55 — Новини. 17.00 — Прем'єра художнього телефільму для дітей. «Шість сніжних днів». 18.10 — Хвилини поезії. 18.15 — «Грай, гармонь». У перерві — 19.05 — Сьогодні у світі. 20.05 — «Джен Ейр». Художній телефільм. 2 серія. 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Прем'єра фільму-концерту «Грудневі вечори. Йоганн Себастьян Бах». 22.55 — Сьогодні у світі. 23.05 — Баскетбол. Кубок володарів кубків. Чоловіки. «Цибона» (Югославія). «Жальгіріс» (Наунас).

▲ УТ

9.00 — Новини. 10.25 — «Доброго вам здоров'я». Наркоманія: проблема зближення. 11.10 — Лялькова вистава. «Пригоди Мицика». 12.05 — Новини. 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний дзвіночок. 17.00 — «Коллектив і п'ятирічка». Колгосп «Заповіт Ілліча» Казанківського району Миколаївської області. 17.30 — Запалоюмо дружби кастер. Танцює «Ятранчик». (Кіровоград). 18.00 — Документальний фільм «Скарб». 18.30 — Доброго вам здоров'я. (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Земля моя». Комплекс Дунай — Дніпро не буде. 20.15 — Виступає ансамбль народного танцю «Світланок». 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Художній фільм «Максим Перепелиця». 23.20 — Вечірній вісник.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Начальна програма. «Костянтин Ватюшков». Науково-популярний фільм. 8.35, 9.35 — Етика і психологія сімейного життя. 9 кл. «Він, вона... і проблеми». 9.05 — Французька мова. 1 рік навчання. 10.05 — Учням ПТУ. Основи інформатики і обчислювальної техніки. 10.35, 11.35 — Географія. 6 кл. Південна Америка. Амазонія. 11.05 — Французька мова. 2 рік навчання. 12.05 — «Щасливий берег». Художній фільм. 13.30 — Новини. 13.35 — Прем'єра документального телефільму «Дружба, що зробила крок через віки». 18.00 — Новини. 18.15 — «Для всіх і для кожного». 18.45 — «...До шістнадцяти і старші». 19.30 — Ритмічна гімнастика. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — «Сибір на екрані». Кіножурнал. 20.25 — Реклама. 20.30 — Музичний кіоск. 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Н. Долинніна. «Позивачі і відповідчі». Телевистава. 23.20 — Новини.

СЕРЕДА

14 ГРУДНЯ

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — «120 хвилин». 8.35 — Н. Долинніна. «Позивачі і відповідчі». Телевистава. 10.05 — Концерт фольклорного ансамблю «Дніпряни». 10.35 — Новини. 10.45 — «Джен Ейр». Художній телефільм. 3 серія. 15.30 — Новини. 15.45 — «П'ятирічка: діла і люди». Прем'єра документального телефільму. 16.30 — «Здрастуй, музико!». 17.15 — Новини. 17.20 — Прем'єра мультифільму «Пекар і ледар». 17.30 — «Звучить, звучить канікляй». 18.15 — «Наш сад». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Зустріч ділових людей у Концертній студії Останкіно. Передача 1. 20.00 — «Джен Ейр». Художній телефільм. 3 серія. 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — «Пісня 88». 22.05 — Прем'єра документального телефільму «Д. Лихачов. Я пригадую...». 23.15 — Сьогодні у світі. 23.30 — Грає концертний ансамбль «Експрес».

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.15 — «Відеоміли». Музико-розважальна програма. 10.15 — Документальний телефільм «Обличчя до вогню». 10.35 — «Шкільний екран». 4 клас. Музика. 11.10 — «Село і люди». 11.40 — «Шкільний екран». 4 клас. Історія. 12.10 — Новини. 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний дзвіночок. 17.00 — Камерна музика. 17.10 — «Господарем на землі». 17.40 — «День за днем». (Кіровоград). 18.00 — Разом дружна сім'я. Танцює «Пролісок». (Кіровоград). 18.55 — Телефільм. «Автокомб». (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Доля чекіста». Прем'єра телевізійна. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Продовження телевізії «Доля чекіста». 23.15 — Вечірній вісник. 23.45 — Чемпіонат СРСР з фігурного катання. Парне катання.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Начальна програма. «Команду флотом. Шмідт». Науково-популярний фільм. 8.35, 9.35 — Основи інформатики і обчислювальної техніки. 10 кл. Що може бейсбол. 9.05 — Німецька мова. 1 рік навчання. 10.05 — Корисні копальни СРСР. 10.35, 11.35 — Загальна біологія. 9 кл. 11.05 — Німецька мова. 2 рік навчання. 12.05 — «Як нам прийде, не дасться...». Документальний фільм. 13.30 — Новини. 13.35 — Денний сеанс повторного телефільму «Мир вашому дому». Художній телефільм. 1 серія. 18.00 — Новини. 18.15 — «Непровізані провінції». Документальний телефільм. 18.35 — Концерт ансамблю пісні і танцю Московського військового округу. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Лауреати Міжнародного конкурсу ім. П. Чайковського. К. Родін (Віолончель). 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Екран друзів. Прем'єра художнього телефільму «Пан із Зальцбурга». Із серії «Риднять внаслідок майора Земана». (Телебачення ЧССР). 23.05 — Новини.

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — «120 хвилин». 8.35 — «Джерела». 9.05 — Мультифільми «Ніт Котофійовича», «Крилатий майстер», «Шаро-фотограф». 9.35 — «Інститут людини». 10.35 — Новини. 10.45 — «Джен Ейр». Художній телефільм. 4 серія. 15.30 — Новини. 15.45 — «Музична скарбниця». М. Римський-Корсаков. Симфонічна сюїта «Шехерезада». 16.30 — Прем'єра документального фільму телестудії країни. «Енергія». «Мислення без інерції». 17.20 — Новини. 17.25 — «...До шістнадцяти і старші». 18.10 — «Людина і закон». 18.40 — Сьогодні у світі. 18.55 — Зустріч ділових людей у Концертній студії Останкіно. Передача 2. 20.05 — «Джен Ейр». Художній телефільм. 4 серія. 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — «У нас в Останкіно». Спорт на телеекрані. 23.35 — Сьогодні у світі.

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.15 — Телеміст Київ — Кишинів. Екологія Дністра. 10.30 — «Контакт». Пізнавально-розважальна передача для юнацтва. 11.45 — Концерт з творів Дж. Гершвіна. 12.15 — Новини. 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний дзвіночок. 17.00 — «Сільські зустрічі». (Кіровоград). 18.00 — Телефільми «Береста Сибірська», «Оренбурзький пухляк». 18.30 — «Мій «Ятоанію» і «Слемою». Репортаж з ВО «Дружмаш». (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Давайте порадимось». Про майбутню передачу для глядачів старшого віку. 19.50 — До 125-річчя від дня народження О. Кобилянської. 20.35 — Реклама. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Молодіжна студія «Гарт». 23.20 — Новини. 23.40 — Чемпіонат СРСР з фігурного катання. Чоловіки. Довільна програма.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Начальна програма. «Полоцька перлина». Науково-популярний фільм. 8.35, 9.35 — Природознавство. 3 кл. Наші пухлясті друзі. 9.05 — Іспанська мова. 1 рік навчання. 10.05 — Учням ПТУ. Загальна біологія. Теоретична роль шугучного відбору. 10.35, 11.35 — Біологія. 7 кл. «Жахлава ящірка» та її потомки. 11.05 — Іспанська мова. 2 рік навчання. 12.05 — «Пан із Зальцбурга». Художній телефільм. 13.20 — Новини. 13.25 — «Сиваш: проблеми і перспективи». Про екологічну обстановку у Красноперікопську. 13.55 — Денний сеанс повторного телефільму. «Мир вашому дому». 2 серія. 17.45 — Новини. 17.55 — Сільська година. 19.00 — Ритмічна гімнастика. 19.30 — Рух без небезпек. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — «По Радянському Союзу». Кіножурнал. 20.25 — Реклама. 20.30 — «Для всіх і для кожного». 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Екран друзів. «Любов за все дорожча». Художній фільм. (СРР). 23.00 — Новини.

У МАГАЗИНІ «ТЕХНІЧНА КНИГА»

в Кіровограді появились такі новинки літератури для молодих будівельників. випущені видавництвом «Висока школа» (Москва): Довідник молодого машиніста бетоно-розчиномішувачів і бетоно-розчиномішувачів установок;

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — «120 хвилин». 8.35 — Кінофільм. 9.35 — «Золоті ворота». Музична казка для дітей. 10.25 — Новини. 10.35 — «Джен Ейр». Художній телефільм. 5 серія. 15.30 — Новини. 15.45 — «Портрет сучасника». Прем'єра документального телефільму. «3 правом ухвалюного голосу». 16.05 — «Чого і чому?». Передача для дітей. 16.35 — Новини. 16.40 — Програма Ленінградської студії телебачення. 18.00 — «Топчумба». Мультифільм. 18.10 — «Пісня 88». 18.20 — «Подумаємо разом». Додаток до передачі «...До шістнадцяти і старші». 19.20 — Сьогодні у світі. 19.40 — «Джен Ейр». Художній телефільм. 5 серія. 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Співає О. Вороненко. 22.10 — «Погляд».

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.15 — Художній фільм «Тасма на прогулянці». 10.35 — Мелодія Поділля. 11.10 — «Живе слово». До 125-річчя від дня народження Б. Д. Грінченка. 11.55 — Новини. 12.10 — Молодіжна студія «Гарт». 16.30 — Новини. 16.45 — Срібний дзвіночок. 17.05 — На допомогу школі. Музика. 17.40 — Грає дует гітаристів. 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.20 — Наші довідки. (Кіровоград). 18.30 — «Народовладдя». (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Темп». Слідами виступів. 19.45 — Реклама. 20.00 — «Шляхом оновлення». 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Художній фільм «Добровольці». 23.25 — Новини.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Начальна програма «Жива душа «Капіталу». Науково-популярний фільм. 8.35, 9.40 — Музика. 1 кл. П. Чайковський. «Дитячий альбом». 9.00 — «Інтенсифікація виробництва у підсобних сільських господарствах електротехнічних підприємств. Науково-популярний фільм. 9.10 — Англійська мова. 1 рік навчання. 10.05 — Учням ПТУ. Астрономія. Галактики. 10.35, 11.40 — В. Короленко. «Діти підземелля». 5 кл. 11.00 — Англійська мова. 2 рік навчання. 11.30 — «Враження». Науково-популярний фільм. 12.05 — «Любов за все дорожча». Художній фільм. 13.15 — Новини. 13.20 — Концерт. 13.50 — Денний сеанс повторного телефільму. «Мир вашому дому». 3 серія. 18.00 — Новини. 18.15 — «По Радянському Союзу». 18.25 — Хокей. Міжнародний турнір на приз газети «Известия». Збірна СРСР — збірна Канади. У перерві — 19.50 — Вечірня казка. 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Фігурне катання. Чемпіонат СРСР. 23.45 — Новини.

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — «120 хвилин». 8.35 — Концерт оркестру російських народних інструментів. 9.00 — «Чого і чому?». 9.30 — Грає М. Власенко. 10.00 — «Домашня академія». 10.30 — Мультифільми. 11.00 — Перебудова і культура. 12.00 — Народні мелодії. 12.10 — «Для всіх і для кожного». «Безгосподарність: маленьке місто і довгобуд». Історія будівництва електростанції у м. Чигирині Черкаської області. 12.40 — «Все життя — у танці». 13.25 — «В країнах соціалізму». 13.55 — Хвилини поезії. 14.05 — Творчий вечір народного артиста СРСР І. Лученка. 16.10 — «У світі творців». 17.10 — Документальний фільм «Вогне-небезпечна ялинка». 17.15 — «І жартома, і всерйоз». 17.50 — Прем'єра мультифільму. 18.00 — Телеміст Москва — Стокгольм. 19.15 — Документальний фільм «Запитання громадянам країни». 19.25 — Вперше на екрані ЦТ. Художній фільм «Плюмбум, або Небезпечна гра». 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — В суботу ввечері. Два портрети на звичайній доріжці: Ізабела Юр'єва, Вадим Козін. 22.50 — «Монтаж». Молодіжний телефейлетон. 00.20 — Новини.

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.10 — Ритмічна гімнастика. 9.40 — «На хвилі дружби». Виступають народні артисти РРФСР. 10.20 — На шляхах республіки. Погода. (Експрес-інформація). 10.25 — «Художня панорама». Живописець Володимир Падун. 11.10 — «Автомеридіан». 11.55 — Новини. 12.05 — Художній фільм «Коли розводять мости». 13.40 — Наші гості. Заслужена артистка Естонської РСР А. Вески. 14.25 — Документальний фільм «Віра, Надія, Любов». 14.45 — «Азбука добра». Вокзал для двох неспокійних. Продовження розповіді. 15.15 — «Скарби музеїв України». 15.30 — Чемпіонат СРСР з фігурного катання. Танці. Довільна програма. 17.00 — «Суботні зустрічі». Будівництво медичних об'єктів. 18.30 — Сатиричний об'єкт. 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Теле-турнір «Сонячні кларнети». 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Художній фільм «В біч ідуть тільки старики». 23.20 — Вечірній вісник.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Програма «Думка». «Студія представлення...». 9.00 — Телевізійний театральний абонемент. Дома М. Лермонтова «Маскарад». 10.35 — «Сторінки історії». 11.05 — Погрес. Інформація. Реклама. 11.55 — Живи, земле. 12.55 — Педагогіка для всіх. 13.10 — Очевидне — неможливе. 14.10 — «Наш янтар». 14.55 — Хокей. Міжнародний турнір на приз газети «Известия». Збірна ЧССР. У перерві — 15.35 і 16.30 — Мультифільми. 17.30 — «Приватне життя». Художній фільм із субтитрами. 19.10 — Концерти фестивалю «Братівських музичні торжества». 19.35 — Прем'єра документального фільму «П. С. Постскриптум». 19.45 — Вечірня казка. 20.00 — Фігурне катання. Чемпіонат СРСР. Довільний танець. 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Всесоюзний телеконкурс молодих виконавців радянської естради пісні «Юрмала-89». Московський регіональний етап конкурсу. В перерві — Новини.

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — Новини. 8.15 — Ритмічна гімнастика. 9.00 — «Палле один на світі». Мультифільм. 9.20 — Тираж «Спортлото». 9.30 — «Будильник». 10.00 — Служу Радянському Союзу! 11.00 — Музична передача «Ранкова пошта». 11.30 — Клуб мандрівників. 12.30 — Сільська година. 13.30 — Фігурне катання. Чемпіонат СРСР. Показові виступи. 14.50 — Музичний кіоск. 15.20 — Назустріч Всесоюзному з'їзду працівників народної освіти. День відкритих дверей. 16.20 — «В гостях у казки». «Хлопчик-мізинчик». 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Мультифільм. Документальний фільм. 19.35 — «Мій любий клоун». Художній фільм. 21.00 — «Час». 21.40 — Хокей. Міжнародний турнір на приз газети «Известия». Збірна Фінляндії — збірна СРСР. По закінченні — 23.40 — Новини.

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.15 — Ритмічна гімнастика. 9.45 — «3 чистих джерел». Фольклорне свято в Карпатах. 10.45 — «Ой ялинка-дерево». Кіноанонс. (Експрес-інформація). 10.55 — «Живе слово». Відповіді на листи. 11.30 — Документальний фільм «Заходьте у тїну хату». 11.50 — Новини. 12.05 — «Доброго вам здоров'я». 12.50 — «Незабутні». 13.35 — Художній фільм «Ати-бати йшли солдати». 15.00 — «Село і люди». 15.25 — «Ви нам писали». 15.55 — Новорічні вечори. Вистава, концерти. (Експрес-інформація). 16.00 — Слава солдатська. 17.00 — Циркова програма. 17.20 — «Комедіанти». Телебалет на музику Д. Набавського. 17.40 — Вперше на екрані УТ. Документальний фільм «Ківоарбатський будинок 12». 18.00 — «III Дитячий кінофестиваль». Нові фільми для дітей 1988 року. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Роде наш красний». «Благодійний концерт з українського фонду культури». 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Продовження благодійного концерту з українського фонду культури.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку, ставай! 8.15 — Програма «Думка». Радянська поезія. В. Луговської. 9.00 — «Еруди». 9.35 — «Якщо вам після...». 10.20 — Науна: теорія, експеримент, прантина. 10.50 — «Художники театру, кіно, телебачення». 11.10 — Перебудова і поао. 11.30 — Клуб мандрівників. 12.30 — Педагогіка для всіх. 12.45 — Бесіди про російську культуру. Цикл 1. «Декабристи». 13.20 — Назустріч Всесоюзному з'їзду працівників народної освіти. 13.50 — Фільми-призери фестивалю неігрового кіно у Свердловську. «Лісовик. Спогляд літньої людини». 14.10 — Кіно і глядач. 14.55 — Хокей. Міжнародний турнір на приз газети «Известия». Збірна ЧССР — збірна Швеції. У перерві — 15.35 — Мультифільм. 17.30 — Телевізійний музичний абонемент. 18.40 — Прем'єра документального телефільму «Дороги наших дітей». 19.00 — Концерт. 19.45 — Вечірня казка. 20.00 — Всесоюзний телеконкурс молодих виконавців радянської естради пісні «Юрмала-89». 21.00 — «Час». 21.40 — Продовження Всесоюзного телеконкурсу «Юрмала-89». 23.30 — Новини.

10 грудня 1988 року

У КИРОВОГРАДІ відбувся другий обласний фестиваль естрадної пісні. Він проходив два дні в БК заводу радіовиробів за схемою: прослуховування — концерт почесних гостей — конкурсний концерт — творчі майстерні — чайхана — лауреатський концерт із врученням призових грамот — концерт журі. Ці події перемежувалися торгівлею фестивальними значками, плакатами, грамплівками і проведенням лотерей, де розігрувалися диски відомих бардів та відповідна література. Томик пісень В. Висоцького — один із найпринадніших вирашів.

Що найчастіше звучало на фестивалі? Соціальні пісні, тексти яких часом просили манери Цоя чи Гребенщикова; були моменти, коли нагородження метафор і алгорій викликали замість стурбованості посмішку (зразок — у заголовку, це П. Покривайло з Одеси). З того ж ряду «жовтий бегемот» і «біленький Христос» (у пісні, яку виконав кировоградець І. Галушко). Не обійшлося і без чергової пісенки про їжачка — імітація пирхання симпатичної тваринки, схоже, уже стала «вічною темою» для творчих розробок бардів, минулого фестивалю «їжаків» було навіть кілька. Ще були тут собаки, мурашки, черв'яки... Соціальність на рівні анекдотів про звірів «вигравала» тоді, коли багато про що не можна було говорити прямо. Тоді вибачалася й недостатня художність. Ще раніше у бардівській пісні домінували туристські, романтичні мотиви, а сьогодні...

А сьогодні, як показав наш фестиваль, кинулися видобувати із забуття ім'я О. Галича — чимало співали його і про нього: сьогодні «реабілітується» покладанням віршів на музику колишній лєнінградський лауреат Й. Бродський, котрий нині живе у США; сьогодні оформилася в самостійну і досить повноводну течію «афганська» тема.

Виконувалася більшість пісень у стилі, далекому від милюсерцю слухача романсовості, ліричності, проникливості. З одного боку — час надворі не схиляє до м'якості, з іншого... Де мелодія, мелодія де? — запитува-

штейна (Львів) та С. Коричева (Іркутськ), але вони не були конкурсантами. Перший — голоса журі, другий — почесний гість. Сам Сергій уточнив: «почесний хазяїн», адже минулого фестивалю він був кировоградцем,

за щирість виконання — його одержала дев'ятикласниця Кіровоградської СШ № 19 Т. Твердовська — авт... Вона одна з небагатьох, котрим утримується «заповіту» Л. Утьосова: співати не голосом, а серцем... А взагалі б я сказав про

Після фестивалю я залишилася на «розбір польотів» з участю організаторів — обкому ЛКСМУ та Кіровоградського клубу самодіяльної пісні, — журі, президентів КСП. З обговорення з'ясувалося, що, на загальну думку, чайхана (щось на зразок невимушеного капсника), пройшла загалом нормально (у кафе «Візит»), заважали тільки відео і стороння музика; що фестиваль вийшов середнім (член журі С. Шишкін із Севастополя), що творчі майстерні проводилися на низькому рівні, при прослуховуванні з деякими авторами поводитися нетактовно (коли на сцені співали, у журі підкріплялися), що КСП як такого в Кіровограді нема, бо не зуміли, наприклад, організувати рекламу і зацікавити глядача (Ю. Воронов з обкому ЛКСМУ), що обком комсомолу пізно поспав телекс за запрошенням, переплутав тексти анкет для глядачів, (Н. Рибак, Л. Архипова з Кіровоградського КСП), що в підготовці та в процесі фестивалю було видно роботу лише лідера КСП Н. Рибак (член журі А. Кучеренко). Забули ще сказати про відсутність конференсу.

При загальному враженні деякої в'ялості (це, очевидно, і відображення спаду руху КСП) фестиваль все ж не залишив у мене відчуття його непотрібності. Може, тому, що я любитель жанру. Ю. Воронов повідомив, що «для різноманітності» хотілося б навесні провести подібний фестиваль у Світловодську із чіткою націленістю: «Гітара сміється». Я б на нього із задоволенням поїхала. Можливо, там наша слониха загорець.

Н. ДАНИЛЕНКО.

Лауреатами фестивалю стали: Т. Твердовська, Ю. Папушин, Ю. Смирнов, Р. Лімперський (Кіровоград), О. Петрюк (Гайворонський район), В. Вербицький і В. Давидов (Світловодськ), М. Мохнач, В. Процюк (Жмеринка Вінницької області), П. Покривайло (Одеса).

«САМОТНЬО У ДЖУНГЛЯХ

В. ДАВИДОВ

СЛОНІХА РИДАЄ...»

ла я себе, слухаючи мало не кожного другого виконавця. Згаданий П. Покривайло одержав приз за мелодію, на мою думку, тільки тому, що в інших авторів стосунки з музикою ще складніші. Навіть підбір пісень відомих авторів не створив цілісної втішної картини. Пародія на розенбаумівський «Вальс-бостон» і «Пока земля еще вертится» Б. Окуджави тільки й заціпили мелодією. Кращі, ніж у інших, справи з композицією у М. Бін-

і, звичайно ж, лауреатом. У цих двох не менш цікавими, ніж пісні, були репліки, коментарі, спогади.

Вокальні дані учасників і володіння інструментом лишали краще враження. В. Вербицький зі Світловодська, Ю. Смирнов із Кіровограда, на думку М. Бінштейна, мають прекрасні перспективи росту. Похвалив він хлопців і за хороший смак при підборі пісень.

— Головним же призом, — додав голова журі, — я вважаю приз

авторську пісню, що талант у ній має бути не засобом вираження себе, а потребою вираження.

А лауреатів — цілих десять... М. Мохнач і В. Процюк зі Жмеринки Вінницької області одержали приз за спів дуєтом. Номери явно тяжіли до естрадності, хоча про М. Мохнач, зокрема, я ще на минулому фестивалі подумала як про одного з небагатьох, кому вдається співати так, як хотів Утьосов.

В. ВЕРБИЦЬКИЙ

Т. ТВЕРДОВСЬКА

О. ПЕТРЮК

За брейком да батт

Ще зовсім недавно повсюди точилися дискусії про те, чи можна радянській молоді потанцювати брейк. Можна передбачити, що новий танець — захоплення американців віком до 30 років — викличе у нас тільки негативну оцінку. В Америці зараз не танцюють, ані акробатичний рок-н-ролд, ані брейк. Американська молодь танцює да батт, який уже почав розповсюджуватися по всьому світові.

Десь наприкінці минулого року бойова, трохи хуліганська вайт-тонська група «Експерієнс Анлімтед» виконала пісню, оригінальна мелодія якої і стала основою для нового танцю. У перших місяцях цього року на екрані США вийшла кінокомедія Спайка Лі «Скулз дейз» («Студентський переполох»), де можна було побачити да батт у виконанні негритянських студентів — героїв фільму, котрі борються проти расизму. Танець було одноставно засуджено людьми похилого віку, релігійними та громадськими негритянськими лідерами. Особливо дратували найбільш шотливих два моменти: не зовсім естетичне напівприсідання — початкова позиція да батту, та роздягання молоді в процесі танцю аж до спідньої білизни. Але об'єктивні критики побачили в цьому танці комплекс гімнастичних вправ, а у «стриптизі» — просте наслідування героїв фільму.

Зараз да батт танцює не тільки негритянська, а й біла молодь — на дискотеках, просто на вулиці, бере участь у численних конкурсах, що проводять радіостанції. Студенти на сеансі «Студентського переполоху» до показу сцени з да баттом сидять тихо, а потім усі разом піднімаються і танцюють танець до останнього кадру фільму. Журнал «Ньюсуік»: «Подобається вам цей танок чи ні, але він уже поголовне захоплення. А представник Національної асоціації сприяння прогресу кольорового населення в штаті Делавер Леррі Норріс з гнівом говорить: «У нашого чорношкірого населення вистачає проблем — вагітніють дівчата шкільного віку, розвалюються негритянські родини. А тут ще ці безвідповідальні пісні та танці, в яких цілком ігнорується існування цих проблем». Професор афро-американської історії Нельсону університету Роберт Томпсон має іншу думку: «Якщо вірити тільки засобам масової інформації, то створюється враження, що молодіжні танці — чергова дурниця. Але насправді ці танці — природний розвиток давніх традицій африканських та релігійних танців». Томпсона підтримує інший професор — Джудіт Ханна з Мерілендського університету, автор книги «Танцювати по-людськи»: «Для чорношкірих американців танець — один із засобів вираження їхньої належності до чистої та цілісної негритянської культури. Справжній афро-американський танець вимагає цілком визначених рухів тіла та жестів, які невід'ємні від негритянської культури. Само собою зрозуміло, що для більшості, які прихотилися до да батту, цей танець — безневинне проведення часу».

В. ШИЛО.

Редакція газети «Молодий комунар» висловлює глибоке співчуття працівникам видавництва «Кіровоградська правда» за втрату Н. М. та Щур Л. М. з приводу трагічної смерті їхнього брата

СЕРЕДНЬОГО
Валентина Миколайовича.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Телефони: редактора — 2-54-26; заступника редактора — 2-29-92; відповідального секретаря — 2-27-65; відділів: комуністичного виховання — 4-66-79, 4-64-21; комсомольського життя та економіки — 2-04-84; учнівської молоді і соціальних проблем — 2-59-82; фотолaboratorії — 4-94-94; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

Газета виходить щосуботи. Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.